

ŽIVA ZAJEDNICA

lebendige gemeinde

Bl. Alojzije Stepinac — znak povezivanja

Naslovnica:

Za proslave Stepinčeva u crkvi
sv. Dionizija u Kelkheimu;
snimio: A. Polegubić

ZIVA ZAJEDNICA

lebendige gemeinde

List hrvatskih katoličkih
zajednica u Njemačkoj
Zeitschrift der kroatischen
katholischen Gemeinden
in Deutschland
www.zivazajednica.de

60435 Frankfurt am Main
An den Drei Steinen 42 d
Tel.: (069) 9540480
Fax: (069) 95404824
E-Mail:

zivazajednica@kroatenseelsorge.de
delegatur@kroatenseelsorge.de

Izdavač/Herausgeber:

Hrvatski dušobrižnički ured
Kroatenseelsorge in Deutschland

Odgovara/Verantwortlich:
Pfr. Ivica Komadina

Glavni urednik/Chefredakteur:
Dr. Adolf Polegubić

Uredništvo/Redaktion:

P. Josip Bebić, Željka Čolić,
Stjepan Herceg,
Marija Lovrić-Holenda,
dr. Adolf Polegubić,
Antonia Tomljanović-Brkčić,
P. Jozo Župić

Grafička priprema/Layout &
Bildbearbeitung:
Ljubica Markovica-Baban

Tisak/Druck:

DENONA d.o.o., Zagreb

Godišnja pretplata s poštarinom/
Jahresbezugspreis incl. Porto: e 16,-
za ostale europske zemlje: e 22,-
za prekomorske zemlje: e 35,-
Bankverbindung:

Konto Nr. 129072 (BLZ 500 502 01),
bei der Frankfurter Sparkasse

IBAN:

DE96 5005 0201 0000 1290 72
SWIFT-BIC: HELADEF1822

Zadnja stranica:

snimio: A. Polegubić

AKTUALNO

MADRID

Na Svjetskom danu mladih očekuje se milijun sudionika

**Pod geslom „jedan plus jedan“ svaki sudionik
pozvan je dovesti još jednog sudionika sa sobom.**

Biskup Josef Clemens očekuje da će Svjetski dan mladih, koji će se održati od 16. do 21. kolovoza u Madridu, okupiti oko milijun sudionika. Na početku toga velikog događanja očekuje se oko 600 tisuća sudionika, dok će na završno misno slavlje s papom Benediktom XVI. prema dosadašnjim procjenama doći milijun ljudi, rekao je nedavno u izjavi za agenciju Kathpress biskup Clemens.

Biskup Clemens tajnik je vatikanskog Vijeća za laike koje je, uz organizatore u Madridu, zaduženo za „rimsku organizaciju“ Svjetskog dana mladih 2011. Kako je rekao, hodočasnicima će biti podijeljeni prigodni ruksaci u kojima će uz tipične španjolske predmete biti

**Weltjugendtag
Madrid 2011**

**Papa je bio prvi kojemu
je hodočasnički ruksak
Svjetskoga dana mladih
predao nadbiskup
Madrida kardinal Anto-
nio Maria Rouco Varela**

priložen i Katekizam za mlade „YouCat“.

Pripreme za Svjetski dan mladih već su poodmakle, rekao je biskup, dodajući kako je uvjeren da će „duboki korijeni“ vjere u Španjolskoj ostaviti dojam na sudionike susreta. Susret želi privući i one koji su se udaljili od vjere kao i pripadnike drugih vjera. Naime, pod geslom „jedan plus jedan“ svaki sudionik pozvan je dovesti još jednog sudionika sa sobom.

Više informacija o susretu u Madridu može se pronaći na službenim mrežnim stranicama Svjetskog dana mladih 2011. na adresi:

www.madrid11.com.

(ika/gk)

Slika: www.madrid11.com

SPLIT

Personalne promjene

Sastanak Provincijskog definitorija Franjevačke provincije Presveto-ga Otkupitelja održan je u samostanu Gospe od Zdravlja u Splitu u srijedu 16. i četvrtak 17. veljače. Na sastanku su učinjene i personalne promjene. Donosimo samo one koje se odnose na hrvatsku pastvu u Njemačkoj. Fra Ivan Ante Rozić dolazi na mjesto dušobrižnika u HKM Berlin. Voditeljem HKM Darmstadt postaje fra Nedjeljko Brečić, a fra Josip Klarić se vraća u domovinu. Fra Marko Domazet Lošo dolazi na mjesto

dušobrižnika u HKM Frankfurt. Fra Stipe Čirko imenovan je voditeljem HKM Köln, s fra Branko Brnas dušobrižnikom u toj misiji. Fra Boris Čarić imenovan je voditeljem HKM München. Fra Ante Krešo Samardžić odlazi na mjesto dušobrižnika u HKM München. Fra Filip Minica odlazi na službu kapelana u župi St. Gabrijel u Münchenu. Fra Zvonko Tolić imenovan je voditeljem HKZ Stuttgart-Zentrum, a fra Mijo Šabić dušobrižnikom u toj zajednici.

Izvor: www.franjevci-split.hr

REGIONALNE SJEDNICE:

Integracija kroz izobrazbu

str.

6

ZAGREB

Pismo biskupa HBK prigodom Papina pohoda Hrvatskoj

str.

8

GESTE VJERE: dr. Ivica Žižić

Kršćanski blagdani između počinka i slavlja

str.

12

IZ CRKVE U DOMOVINI:

Domovina u znaku Stepinčeva

5

IZ CRKVE U SVIJETU:

Kršćani za bratskiji svijet

Zapovijed ljubavi prema bližnjemu, prema riječima pape Benedikta XVI., mora biti mjera kršćanskoga života.

4

POHODI:

Delegat vlč. Komadina u HKŽ Main-Taunus/Hochtaunus

9

SVIJET MLADIH – JUGENDWELT:

Freiheit und Würde

23

BEITRÄGE IN DEUTSCHER SPRACHE:

Pfr. Ivica Komadina: „Ohr“ des Herzens

AKTUELLES: Papstbesuch 2011 in Deutschland

13-14

|| Ima li išta jačega od korijena? Oni uvijek pronadu put do života. ||

Življena integracija

Hrvatski dušobrižnički ured iz Frankfurta na Majni već tradicionalno organizira prve godišnje regionalne sjednice hrvatskih pastoralnih i socijalnih djelatnika u Njemačkoj s delegatom za hrvatsku pastvu u Njemačkoj; ove godine po prvi put s novim delegatom vlč. Ivicom Komadinom. Na sjednicama se u pet njemačkih gradova, od njemačkog juga do sjevera, okupilo više od sto četrdeset sudionika, što je više nego dobar odaziv. Zapaženo i aktualno predavanje o integraciji kroz izobrazbu održao je hrvatski dominikanac, znanstveni suradnik na Institutu M.-Dominique Chenu u Berlinu fra Frano Prcela. O integraciji se često govori i u njemačkom društvu i u Crkvi, i to pod raznim vidovima. No, jedan od učinkovitijih pristupa integraciji je svakako djelovanje kroz izobrazbu. To su posebno shvatili mladi Hrvati i Hrvatice u Njemačkoj druge i treće generacije, koji se školuju na prestižnim učilištima, postižu izuzetne rezultate, te svojom zauzetošću u literaturi, glumi, glazbi, umjetnosti i drugim

važnim granama pokazuju primjer kako se uspješno živi integracija u njemačkom životnom i stvaralačnom ozračju, a koji uz hrvatski izvrsno govore njemački i druge svjetske jezike. To je prigoda da hrvatsko okružje u Njemačkoj preko svojih mladih članova postane poveznica između hrvatske kulture prema njemačkoj kulturi, a onda i prema svijetu. Tako ono izvorno hrvatsko neće izgubiti svoju vrijednost, a bit će usmjereno puno šire, prepoznatljivije u njemačkom društvu i Crkvi. Oni za Hrvatsku neće biti izgubljeni, dapače, pripremaju put hrvatskom priključenju europskim tijekovima, iz kojih je Hrvatska nepravedno više desetljeća bila uklonjena. Njihova imena i prezimena svjedoče o njihovim hrvatskim korijenima. A, ima li išta jačega od korijena? Oni uvijek pronadu put do života. Od velike je važnosti da domovina i domovinska Crkva učinkovitije pronadu način kako u odnosu prema Hrvatima izvan domovine djelovati u novim okolnostima, koje su već uvelike započele.

Urednik

Iz delegatove Poruke

„Uho“ srca

Poštovane sestre i braćo!

Dana 10. veljače 1960. blago je u Gospodinu preminuo zagrebački nadbiskup bl. Alojzije kardinal Stepinac. Njegov blaženi život, ali i njegova smrt još su jače ujedinili i učvrstili nas Hrvate katolike u „krsnom savezu s Bogom i vjernosti Katoličkoj Crkvi“. U domovini i diljem svijeta i ove godine smo slavili Stepinčevo, gdje su mnogobrojne hrvatske župe i zajednice posvećene bl. Alojziju, tom – u našoj višestoljetnoj vjerničkoj povijesti – najsvježijem simbolu hrvatstva i katoličanstva. Vanjske proslave našeg blaženika ovaj put smo uglavnom slavili na 6. nedjelju kroz godinu. Bl. Alojzije kardinal Stepinac cijeli je svoj život svoje svećeničko i biskupsko služenje uložio u borbu za pravdu i pravednost. Razvidno je to iz njegovih brojnih pastirskih pisama i bezbrojnih intervencija za prava progonjenih i tlačjenih. Stoga je i na – od komunističkih vlasti montiranom sudskom procesu –

mirne duše više puta mogao ponoviti: „Moja je savjest čista“. Živjeti život u pravednosti i onda kad vidim da nepravednici „bolje“ prolaze i da je njihov način življenja „unosniji“, nije lako, ali je moguće. Čujem li ja što meni Bog govori? Imam li srce koje „čuje“ Boga u vrevi i trci mog života? Imam li sluha za Boga?

Ljubav je ključ za „uho“ srca. Sve što govorim i sve što slušam, slušam li srcem, to je ljubav. Isti je zakon ljubavi koji je Stvoritelj ugradio u naša srca, potpuno isti zakon i za duhovnu i za tjelesnu ljubav. Čujem li ga? Imam li sluha za moje srce? Ili je moje „uho“ srca gluho?

Naš blaženik Alojzije kardinal Stepinac imao je sluha za svoje srce i živio je dosljedno Božji zakon ljubavi prema Bogu i prema svom hrvatskom narodu. Dosljedno i pravedno sve do mučeničke smrti. Dao nam Bog, po njegovu zagovoru, da i mi ne budemo gluhi na otkucaje Božjeg zakona ljubavi u našim srcima i situacijama!

Vlč. Ivica Komadina, delegat

Kršćani za bratskiji svijet

Zapovijed ljubavi prema bližnjemu, prema riječima pape Benedikta XVI., mora biti mjera kršćanskoga života.

Kada je početkom godine objavljen podatak da je u Austriji iz Katoličke Crkve protekle godine istupilo oko 87.000 vjernika, ta se vijest našla u mnogim medijima. Daleko je manje prisutna bila vijest objavljena 15. veljače o rastu broja katolika u Sjedinjenim Američkim Državama. Prema vijesti što ju je prenio austrijski Kathpress Katolička Crkva koja ima 68 i pol milijuna članova najveća je kršćanska Crkva u SAD-u. Osim toga, broj katolika u stalnom je porastu, objavilo je Nacionalno vijeće Crkava (NCC) 14. veljače na svojim internet-stranicama, uz dodatak da se broj pripadnika tradicionalnih protestantskih zajednica smanjuje. Prema statističkom godišnjaku NCC-a, tako su se na neki način „stabilizirali trendovi“: Crkve – poput Katoličke – čiji je broj vjernika rastao ranije, rastu i dalje, a kod onih gdje se smanjivao i dalje se smanjuje. Godišnjak donosi podatak da u SAD-u živi ukupno 145 milijuna i 800 tisuća kršćana svih vjeroispovijesti; 1,05 posto manje nego prethodne godine. Broj katolika porastao je za 0,6 posto, zahvaljujući ponajprije većem broju doseljenika hispanskog podrijetla iz Latinske Amerike.

Druge kršćanske zajednice po broju je baptistička – Southern Baptist Convention – koja ima 16,1 milijun vjernika ali već joj se treću godinu taj broj smanjuje. Ujedinjena metodistička Crkva ima 7,8 milijuna vjernika, a mormona ima 6,06 milijuna. Evanđelička luteranska Crkva u Americi na sedmom je mjestu po brojnosti i ima 4,54 milijuna članova. Gotovo 3 milijuna je presbiterijanskih vjernika, a dva milijuna je episkopalaca, dok je hovaca ima 1,16 milijuna.

Tragični događaji se tiče sviju

A svi bi kršćani i vjernici po svijetu trebali živjeti dosljedno i u ljubavi prema bližnjima. Poručio je to papa Benedikt XVI. koji je 13. veljače za Andeoskog pozdravljenja molio za četvero malih Roma, koji su poginuli u požaru u kojem su izgorjele barake na rimskoj

periferiji tjedan dana ranije. Njihova smrt postavlja mnoga pitanja. Je li društvo – da je solidarnije, da u njemu ima više bratstva i da živi više kršćanski – moglo spriječiti ovaj „tragičan događaj“, upitao je poglavar Katoličke Crkve. I brojni drugi žalosni događaji koji se svakodnevno događaju u svijetu mogli bi se možda izbjeći, nastavio

U izgradnji „novoga Egipta“ kršćani ne smiju biti potisnuti u geto

je Papa, kada bi bilo više solidarnosti i kršćanske ljubavi prema svima.

Upravo je na to podsjetio Papa u svom kratkom nagovoru. U njemu se osvrnuo na Isusov „Govor na gori“: nakon „Blaženstava“ koja predstavljaju njegov program života, Isus „proglašava novi Zakon, svoju Toru, kao što ju zovu naša židovska braća“, rekao je Benedikt XVI. dodajući da je Isus došao „dopuniti zakon“. No, što to konkretno znači? Isus to objašnjava nizom antiteza između starih zapovijedi i njegovoga načina postavljanja stvari: „Ali, ja vam kažem...“ Takav način govora ostavljao je snažan dojam na njegove slušatelje koji su se čak i bojali jer je govorio kao onaj koji ima božansku vlast. Njegova je novost u tome što je on sam ispunio i izvršio zapovijedi Božjom ljubavlju i snagom Duha Svetoga koja je bila u njemu. Svaka zapovijed za vjernika danas postaje „zahtjev ljubavi“, a svi se stapaju u jedan: ljubi Boga svim srcem svojim i ljubi bližnjega kao sebe samoga, rekao je Papa i podsjetio na tragičnu smrt malih Roma.

Romska djeca – tri dječaka i jedna djevojčica u dobi od četiri do 11 godina – poginula su u požaru u nezakonitom naselju na ulici Via Appia Nuova na jugu Rima. Prema službenim podacima, u Rimu i okolici živi

oko 10.000 Roma u ilegalnim logorima. Molitveno bdjenje za poginule i njihovu rodbinu u srijedu navečer 9. veljače u crkvi Santa Maria in Trastevere vodio je rimski vikar kardinal Agostino Vallini, koji je izrazio i sućut u ime Pape. Na molitvi Andeoskog pozdravljenja bili su i roditelji i rodbina poginule djece, a dopratili su ih članovi zajednice Sant'Egidio koji brinu za Rome. Zapovijed ljubavi prema bližnjemu, prema riječima pape Benedikta XVI., mora biti mjera kršćanskoga života. Svaka norma i zapovijed mora ispuniti taj poticaj i zahtijeva ljubav. Puno je toga u svakome čovjeku i vjerniku što zahtijeva čišćenje i obnovu, izjavio je Papa dodajući da je po molitvi i „djelima ljubavi“ vjernicima moguće „otvoriti se Kristovoj sadašnjosti“.

Solidarnost s egipatskim kršćanima

Kao primjer slabe i nepostojeće solidarnosti i skrbi za druge Papa je u današnjim društvima naveo upravo smrt četvero romske djece, ali i brojne događaje po cijelome svijetu – s kojima je javnost manje ili više upoznata – a koji se svakodnevno događaju „u našim gradovima i našim zemljama“. A u žiži zanimanja svjetske javnosti posljednjih je tjedana Egipat i tamošnji događaji. Posebno je važna solidarnost međunarodne zajednice prema tamošnjim kršćanima. U izgradnji „novoga Egipta“ kršćani ne smiju biti potisnuti u geto, izjavio je egipatski isusovac i savjetnik u Papinskom vijeću za međureligijski dijalog o. Samir Khalil Samir. Novi ustav mora i kršćanima dati ista prava kao i muslimanima, izjavio je 15. veljače o. Khalil Samir za „Catholic News Agency“ (CNA) iz američkoga Denvera. Kršćani se moraju snažno uključiti u politički, društveni i gospodarski život Egipta nakon prisilnoga odlaska s vlasti predsjednika Hosnija Mubaraka. Mubarak je kršćanima davao prilike i za političko djelovanje, ali bi ih osobno imenovao, jer im nije dopuštao da se kandidiraju na izborima.

M. K.

Domovina u znaku Stepinčeva

Sveci su jasan govor da je kršćanstvo radost ponuđena svakom čovjeku i da tu radost bez obzira na naše životne rane i slabosti možemo živjeti.

Biskupije i nadbiskupije Crkve u Hrvata pripremaju se za Papin dolazak. Među njima i Riječka nadbiskupija, u želji da što bolje pripremi vjernike za dolazak pape Benedikta XVI. osnovala je Odbor koji će osmisliti programe za pripreme pojedinih kategorija vjernika.

Hvarski vjernici su molitvom, misnim slavljem i procesijom svečano u nedjelju 6. veljače zaključili Godinu sv. Križa, koju je prije godine dana proglasio hvarsko-bračko-viški biskup Slobodan Štambuk u spomen 500. obljetnice događaja iz 1510. godine, kada je u vremenu sukoba i nesloge plemića i pučana u Hvaru prokrvarilo raspelo, koje se od tada u katedrali čuva kao relikvija i slavi 6. veljače kao blagdan Sv. Križića.

Slika: Zagrebačka nadbiskupija

Misno slavlje u zagrebačkoj katedrali predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić

Katolički liječnici proslavili 20. obljetnicu

Svečana akademija u povodu 20. obljetnice Hrvatskoga katoličkoga liječničkoga društva održana je 12. veljače u Preporodnoj (Ilirskoj) dvorani HAZU u Zagrebu. Na akademiji se okupilo mnoštvo članova HKLD-a pristiglih iz 22 podružnice iz cijele domovine, kao i predstavnici stručnih liječničkih i drugih društava i organizacija koje djeluju na području hrvatskog zdravstva, te predstavnici drugih udruga i pokreta koji djeluju unutar Crkve. Svečanosti su bili nazočni zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, predsjednik Europske federacije katoličkih liječničkih društava (FEAMC) prof. dr. Francois Blin, rektor Sveučilišta u Zagrebu dr. Aleksa Bjeliš, predsjednik Hrvatske akademije medicinskih znanosti Željko Rainer, zagrebački pomoćni biskup i duhovnik HKLD-a Valentin Pozaić, kao i biskupski vikar za laike Zagrebačke nadbiskupije dr. Tomislav Markić.

U osvrtnu na dvadesetogodišnje djelovanje HKLD-a njegova sadašnja predsjednica prim. dr. Marica Miletić-Medved istaknula je kako uz stručnu

edukaciju, Društvo ne zapašta program trajne duhovne formacije članova sukladno nauku Katoličke Crkve i poštovanju temeljnih moralnih vrednota.

Spomendan Blažene Djevice Marije Gospe Lurdske i Svjetski dan bolesnika proslavljen je diljem domovi-

panih jama i rovova. No, svetost se očituje i u blagosti i strpljivosti roditelja, u brizi učitelja, u marljivosti radnika, u zauzetosti liječnika, u vjernosti supružnika, u nesebičnosti mladih, u zahvalnosti djece, u jedva primjetljivoj malenosti, ali uvijek kao dar. U zagrebačkoj katedrali misu je predvodio kardinal Josip Bozanić u koncelecijaciji s apostolskim nuncijem u Republici Hrvatskoj nadbiskupom Mariom Robertom Cassarijem, bjelovarsko-križevačkim biskupom Vjekoslavom Huzjakom, zrenjaninskim biskupom Ladislavom Nemetom, zagrebačkim pomoćnim biskupima Valentinom Pozaićem, Ivanom Šaškom i Mijom Gorskim, te dvjestotinjak svećenika.

U franjevačkom samostanu sv. Petra i Pavla svečanom svetom misom obilježena je 66. godina od pogibije sedmorice fratara koje su 1945. ubili partizani. Misu je predslavio mostarski gvardijan fra Iko Skoko u koncelecijaciji s provincijalom fra Ivanom Sesarom, župnikom fra Stipom Markovićem, te još 32 svećenika.

Pod predsjedanjem vrhbosanskog nadbiskupa kardinala Vinka Puljića u nadbiskupskoj rezidenciji u Sarajevu održana je 9. veljače sjednica Vijeća za bogoslovna sjemeništa Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine. Na sjednici su sudjelovali poglavari Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa i Franjevačke teologije u Sarajevu te biskupijski referenti za duhovna zvanja. Za tajnika Vijeća izabran je vice-rektor Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa don Stipe Gale.

Izjava o hrvatskim vodama

Komisija „Iustitia et pax“ Hrvatske biskupske konferencije predstavila je izjavu o neprihvatljivosti predloženih izmjena zakona o vodama. Predsjednik Komisije sisački biskup Vlado Košić istaknuo je kako se i u toj temi polazi od načela općeg dobra, što je i jedan od temeljnih stupova socijalnog nauka Crkve.

A.O.

ne. Misno slavlje u splitskom Kliničkom bolničkom centru na Križinama predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u koncelecijaciji s bolničkim kapelanom don Markom Klarićem i drugim svećenicima.

Sveci – životom ispjevano Evanđelje

Stepinčevo je proslavljeno diljem domovine, a na 51. obljetnicu smrti bl. Alojzija Stepinca, 10. veljače, središnje misno slavlje u crkvi Presvetog Trojstva u blaženikovo rodnoj župi Krašić predvodio je zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško u koncelecijaciji s tridesetak svećenika iz Hrvatske i Slovenije. U propovijedi je biskup Šaško rekao kako su sveci i blaženici življeno, ispjevano Evanđelje vlastitim životom. Oni su jasan govor da je kršćanstvo radost ponuđena svakom čovjeku i da tu radost bez obzira na naše životne rane i slabosti možemo živjeti. U raznolikosti života svetaca ono što je istinski veliko pripada Bogu. Svetost se očituje u velikanima duha, u krvi mučenika, na pijesku starih i novih zabavišta, na podovima tamnica, u hrabrim ispovijedima pred istražiteljima i sucima, u tami neisko-

NJEMAČKA: REGIONALNE SJEDNICE S DELEGATOM

Integracija kroz izobrazbu

Na sjednicama se okupilo više od sto četrdeset hrvatskih pastoralnih i socijalnih djelatnika iz Njemačke.

Regionalne sjednice hrvatskih pastoralnih i socijalnih djelatnika iz Njemačke na čelu s novim delegatom za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivicom Komadinom održane su 7. veljače za Bavorsku regiju u hotelu „Poinger Hof“ u Poingu kod Münchena, vlasnika Hrvata Ive Sadrića, 8. veljače u Karlsruhe u Hrvatskoj katoličkoj misiji Srednji Baden za regije Baden-Württemberg I i Baden-Württemberg II, 9. veljače u Wiesbadenu za Rajnsko-majnsku regiju, 14. veljače u Mülheim a.d. Ruhr za regiju Sjeverna Rajna i Vestfalija te 15. veljače u Hildesheimu za Sjevernu regiju.

Važnost hrvatskih katoličkih misija

Na sjednicama se okupilo više od sto četrdeset sudionika. Prigodnu riječ uputio je delegat vlč. Komadina kojemu je mandat delegata započeo 1. siječnja ove godine, a traje do 31. prosinca 2015. Sve je potaknuo na suradnju te je zahvalio svima za sve što čine za dobro Hrvata katolika u Njemačkoj. Na sjednicama je sudjelovao i ravnatelj dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu fra Josip Bebić, koji se osvrnuo na stanje hrvatskog dušobrižništva u svijetu. Zahvalio je pastoral-

Slijeva nadesno: ravnatelj o. Bebić, o. Prcela i delegat vlč. Komadina

nim djelatnicima na radu te im je prenio pozdrave hrvatskog episkopata. Pozdravnu riječ uputili su i predstavnici regija i voditelji misija i zajednica na čijim su se područjima održavale sjednice. Na sjednici u Wiesbadenu sudjelovali su i generalni konzul Generalnog konzulata Republike Bosne i Hercegovine u Frankfurtu Nikica Džambo i konzul gerant Generalnog konzulata Republike Hrvatske u Frankfurtu Damir Sabljak, koji su istaknuli važnost hrvatskih katoličkih misija u Njemačkoj i u svijetu te su zahvalili dušobrižnicima na njihovoj zahtjevnoj službi. Sudjelovao je i referent dušobrižništva katolika drugih materinskih jezika u biskupiji Limburg Harald Stuntebeck, koji je prenio pozdrave limbu-

rškog biskupa mons. Franz-Petera Tebartz-van Elsta. Na toj je sjednici prikupljeno 1230 eura za gradnju crkve sv. Franje u Žeravcu, u Bosni i Hercegovini, a sjednici je bio nazočan i župnik te župe fra Ivan Čurić. Na sjednici u Mülheim a.d. Ruhr sudjelovao je i župnik Hrvatske katoličke župe sv. Nikole Tavelića iz Nizozemske fra Ivića Jurišić. Na sjednici u Hildesheimu bio je i vlč. Alfons Berger koji je zadužen za dušobrižništvo katolika drugih materinskih jezika u biskupiji Hildesheim. U Hildesheimu je voditelj Hrvatske katoličke misije Göttingen-Braunschweig vlč. Ante Ivančić izabran za novog predstavnika Sjeverne regije. Na sjednici u Poingu hrvatski poduzetnik Ivo Sadrić je ravnatelju

Najveći broj sudionika bio je na sjednici u Karlsruheu

o. Bebiću i delegatu vlč. Komadini zaželio, uz prigodni dar, puno uspjeha na novim službama.

Što je obrazovanje?

Predavanje o temi „Integracija kroz izobrazbu“ održao je dominikanac Frano Prcela. Pokušao je odgovoriti na pitanja, što je to obrazovanje, za koga se može reći da je obrazovan. Imati znanje, biti informiran, to još ne znači da sam obrazovan. Ako nam nije poznata neka vijest, nemamo neke podatke, kažemo kad to čujemo da nam je „potpuno novo“ – ali ta nas informacija ne tjera na djelovanje. Informiranost danas igra značajniju ulogu nego li u prijašnjim vremenima. Danas smo izloženi informacijama. Nakon što ih „konzumiramo“ manje znamo, a još manje smo obrazovani. Od industrijskog stigli

Sa sjednice u Poingu

još ne znači da smo obrazovani. Obrazovanost nije nužno povezana s posjedovanjem više znanja. Informacija postaje znanje kad se ona odvagane, prosudi i stavi u neki širi kontekst. Ako se uspostavi povezanost u granicama neke discipline, kažemo da je riječ o stručnom znanju – stručna izobrazba. Danas čovjek više nego ikada šlepa sa sobom ogromne količine neprobavljivog znanja poput kamenja u trbuhu – to je znanje koje se steklo bez kreativne gladi za tim znanjem. Mi smo izloženi poplavi informacija – to znanje ostaje u nama i nemamo koristi ni mi, a ni drugi koji se susreću s nama, jer te informacije ne djeluju obrazovno. Kad je na djelu znanje bez odgovornosti, tad imamo posla s „pametnim budalama“. Povijest izobrazbe jest ujedno i povijest njene ideologije, pozivalo se na nju iz raznoraznih interesa. Najkasnije u 19. sto-

posjedovanje znanja, nego sve to zahtijeva određeni odnos prema znanju. Za to je potrebna samostalnost u postizanju znanja. Nakon toga slijedi zauzeti se oko tog znanja i preuzeti odgovornost za to znanje. Samog sebe opunomoćiti da postanem subjekt svoga znanja i djelovanja. Ako ostavimo kod „pukog“ registriranja informacija, (p)ostat ćemo „moderni analfabeti“. Danas je puno teže doći do održive, sredene slike svijeta.

Stjecanje snage prosudbe

Međutim „obrazovanost“ nije samo znanje staviti u suodnos prema drugim pojavama, znanjima nego steći snagu prosuđivanja svoje prosudbe – dakle, upoznati svoje granice (teol. „poniznost“). Obrazovan čovjek poznaje granice svoje prosudbe, a istodobno je svjestan trajnosti procesa izobrazbe, formacije – tko se poziva na svoju izobrazbu, on je neobrazovan. Ne može mi netko dati izobrazbu/obrazovanje, sam je moram steći: drugi mi mogu dati informaciju, prenijeti znanje, pomoći razumijeti, ali obrazovanost stječem sam. Važno je samostalno misliti, tražiti odgovore. „Bildung“ je dakle proces postajanja samostalne osobe – nije da se pri tom nešto obrazuje ili za nešto, nego kroz izobrazbu/obrazovanje postajemo netko. „Određujemo“ u ko-

Hrvatski poduzetnik Ivo Sadrić zaželio je o. Bebiću i vlč. Komadini puno uspjeha na novim službama

smo u informacijsko društvo. Prava je zadaća ne kako saznati što više informacija – doći s njima u „dodir“, nego kako se „imunizirati na previše informacija“. Kako postati otporan na „informacijske pljuske“? Ako nam informacije smetaju, važno je znati kako ih ignorirati, a ne kako ih što više saznati. Prije smo bili u doticaju s „kanonom informacija“, a danas smo u dilemi kako se riješiti nepotrebnih informacija. Naša današnja informiranost nije još ili već put do izobrazbe, jer uz svu silnu informiranost ne znači da smo i obrazovani. Stoga se može govoriti o „sukobu“ informiranosti i obrazovanosti. Ako smo saznali neku informaciju, to ne znači da smo došli i do znanja. Biti upoznat s nekim činjenicama, podacima može ti biti korisno („kviz“ – materijalna korist), ali to

U početku je za dolazak hrvatskih svećenika u Njemačku bio preduvjet hrvatski jezik, a sada je preduvjet njemački jezik, kazao je fra Frano Prcela, koji je konstatirao kako je integracija u njemačko društvo bolje išla nego li integracija u ovdašnji crkveni život.

ljeću postaje sredstvom socijalne podjele. U posjedu intelektualnih/duhovnih dobara postaje sredstvom distanciranja od drugih. Nije važno samo doći do informacija, „posložiti to znanje“ već „povezati znanje“. Izobrazba je svoje znanje i svoje htjenje slobodno odvagnuti, proširiti, stvoriti kreativnu distancu. U tome je snaga prosudbe. Dakle, izobrazba nije u prvom redu

jem pravcu želim usmjeriti sebe i svoj život. Prolaziti, živjeti izobrazbu nije ništa drugo doli postati slobodan, biti subjekt svoga života i dvoga djelovanja. Dakako da je i u tu dimenziju važno unositi Boga, duhovnost, jer zanje nije samo sebi svrha. Govoreći o integraciji o. Prcela je istaknuo kako je ona višeznačna. Integracija pretpostavlja da se dogodio pokret odne-

Sudionici sjednice u Wiesbadenu

Misionari „posrednici između kultura“

Kad je u pitanju domaća njemačka Crkva, može se reći da je još do početka 20. stoljeća – Crkva angažirala vlastite svećenike, koji znaju dotične jezike „stranaca“. Od sredine 50-ih godina 20. stoljeća dolaze dušobrižnici iz zemalja migranata. Financijska situacija omogućava ispuniti gotovo sve personalne potrebe namještenja pastoralnih djelatnika. Od početka 70-ih godina „privremeni gosti“ postali su useljenici. Pritom se traži novi pastoralni/teološki kon-

kud nekamo drugdje. Kako se u novome „snaći“? Integracija je u trajnoj napetosti između integracije i asimilacije. Odgovarajući na pitanje, što Crkva kaže o integraciji, istaknuo je kako je migracijskim pristupom Crkva tamo gdje je čovjek. Crkva „ide za migrantima“, omogućava im vjerski život na materinjem je-

Sa sjednice u Mülheimu a.d. Ruhr

Zadnja sjednica održana je u Hildesheimu

ziku. Brine se za očuvanje ne samo vjernika, nego i njihove kulture. Crkva se brine za dostojanstvo čovjeka. Ona je sup(a)utnica, solidarnost u nevolji. Crkva je mjesto integracije i zagovornica integracije. Ona je „Crkva mnogih jezika i naroda“. Govoreći u tom kontekstu o Crkvi u Hrvata, o. Prcela je kazao kako domovinska Crkva ide za svojim narodom, a povod je kako bi mu omogućila elementarni vjerski život. U počecima je svom narodu bila „sve“, drugi dom. Od nje su bila mnogostruka očekivanja (jezik ne razumiju, YU ih ne prihvaća, jer ih želi pri-

marno politički oblikovati). Kao što su se naši ljudi smatrali radnicima na privremenom radu, tako se i domovinska Crkva smatrala da je s njima na privremenom radu. Kasnije je i sama postala Crkva sa stalnim boravkom u inozemstvu (drukčije je s hrvatskim manjinama, odnosno „starosjedićkim“ migracijama – USA, Južna Amerika ...). Svećenici su iz domovine dolazili nepripremljeni. Tako je do danas. Kako u počecima, tako i danas središnji tenor govora Crkve je „očuvanje“ identiteta, a i borba protiv asimilacije.

cept. Crkva od misionara očekuje „da njeguju vlastitu kulturu kao bitnog nositelja vjerskog života i da podupiru odgovarajuće institucije i događanja“ (jezik, vjerska tradicija, osjećaj domovine ...). Misionari pak trebaju preuzeti ulogu „posrednika između kultura“ – posebice za one koji trajnije ili trajno ostaju u Njemačkoj. Mjesna Crkva sve više strane svećenike i zajednice potiče na kooperativni pastoral s njemačkim svećenicima i zajednicama. Za to je povod druga, treća generacija, a stvarni razlog je nedostatak svećenika i financijskih sredstava da se takoreći sve više inzistira na integraciji, a zapravo se prakticira pastoralna asimilacija. U početku je za dolazak hrvatskih svećenika u Njemačku bio preduvjet hrvatski jezik, a sada je preduvjet njemački jezik, kazao je fra Frano Pečela, koji je na kraju konstatirao kako je integracija u njemačko društvo bolje išla nego li integracija u ovdašnji crkveni život. Zašto? Kako dalje? Na kraju je, kako je kazao, važno odgovoriti institucionalno i osobno na pitanje, koja izobrazba, za kakvu integraciju.

Tekst i snimka: Adolf Polegubić

MAIN-TAUNUS/HOCHTAUNUS

Proslavljeno Stepinčevo

Misno slavlje predvodio je novi delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivica Komadina, kojemu je to ujedno bio prvi službeni pohod hrvatskim misijama i zajednicama u Njemačkoj.

Hrvatska katolička župa Main-Taunus/Hochtaunus svečano je, u nedjelju 13. veljače, proslavila Stepinčevo, spomendan preminuća bl. Alojzija Stepinca. U tom je

U propovijedi je istaknuo kako se misa slavi u crkvi sv. Dionizija, mučenika iz rimskih vremena, u kojoj se spominjemo blaženika Alojzija kardinala Stepinca, mučenika iz komu-

ma Bogu i prema hrvatskom narodu sve do mučeničke smrti, kazao je delegat vlč. Komadina, koji je okupljene potaknuo neka bl. Alojzije bude svima poticaj kako bi živjeli iz ljubav-

Za proslave bagdana bl. Alojzija Stepinca u crkvi sv. Dionizija u Kelkheimu, u Hrvatskoj katoličkoj župi Main-Taunus/Hochtaunus. Misnom slavlju, kojega je uveličao župni zbor pod vodstvom s. Magdalene Višić, pribivao je veliki broj vjernika.

povodu svečano misno slavlje u punoj crkvi sv. Dionizija u Kelkheimu predvodio novi delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivica Komadina, u zajedništvu s domaćim župnikom fra Marinkom Vukmanom. To je ujedno prvi službeni pohod delegata vlč. Komadine hrvatskim misijama i zajednicama u Njemačkoj. Misnom slavlju pribivao je i konzul gerant Generalnog konzulata Reublike Hrvatske iz Frankfuta Damir Sabljak s obitelji. Misnom slavlju prethodio je ophod od sakristije do u crkvu, gdje je ispred oltara o. Vukman blagoslovio sliku bl. Alojzija Stepinca.

Delegat vlč. Komadina je u uvodnoj riječi podsjetio kako je domovinska Crkva 10. veljače proslavila u domovini i diljem svijeta obljetnicu smrti zagrebačkog nadbiskupa bl. Alojzija kardinala Stepinca te je pozvao okupljene neka sebe i sve svoje stave pod zaštitu Blaženika.

nističkih vremena. „Bog mu je pomogao da se za pravdu bori do smrti. On je primjer i poticaj da je moguće živjeti pravednost, da je moguće biti pravedan i da je njegova pravednost i njegova vjernost poticaj i svima nama. Njegova pravednost i vjernost u godinama biskupske službe pastira Zagrebačke nadbiskupije, u vrijeme zatvora u Lepoglavi i godina zatočeništva u Krašiću. U svom poznatom obrambenom govoru na namještenom komunističkom sudu bl. Alojzije je više puta ponovio kako je njegova savjest čista. Slušati ono što Bog govori, to može samo onaj koji Boga ljubi svim srcem, onako kako je to činio bl. Alojzije. Važno je slušati srcem, imati uho srca. Ako iz srca i od srca volimo svoju suprugu, svoje dijete, bližnjega, Boga, onda progovara moje srce, onda čuje onaj koga volim. Tada čuje i Bog moju ljubav. Bl. Alojzije je živio zakon ljubavi pre-

vi, kako bi uhom srca ostvarivali ono što Bog govori.

Na kraju je fra Marinko u ime svih vjernika izrekao Bogu hvala na daru velikoga blaženika kardinala Alojzija Stepinca. Pritom je izrazio nadu da će bl. Alojzije uskoro postati službeno i svetac. Ujedno je zahvalio delegatu vlč. Komadini na predvođenju misnog slavlja te mu je zaželio uspjeh na novoj službi. Fra Marinko je podsjetio na tri aktualna događaja iz domovine: imenovanje novog biskupa, vojnog ordinarija u Bosni i Hercegovini mons. Tome Vukšića, slavlje 100. obljetnice Nogometnog kluba „Hajduk“ i pokretanje procesuiranja komunističkih zločina.

Misno slavlje svojim je skladnim pjevanjem uveličao župni zbor pod vodstvom s. Magdalene Višić i orguljskom pratnjom Hrvoja Barnjaka. Nakon mise svi su pozvani na domjenak.

Tekst i snimka: Adolf Polegubić

PISMO BISKUPA HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE PRIGODOM POHODA PAPE BENEDIKTA XVI. HRVATSKOJ 4-5. LIPNJA 2011.

S Papom proslava Nacionalnoga susreta hrvatskih katoličkih obitelji

Bračna zajednica je izvor i temelj, a obitelj prva i životna stanica ljudskoga društva. Obitelj je i prva škola društvenih kreposti bez kojih ljudsko društvo ne može opstati, jer se sve one vrline koje ono cijeni i treba rađaju i nadahnjuju poglavito u obitelji. Iskonsko i odgovorno zajedništvo koje se njeguje u obitelji temelj je i škola društvenoga zajedništva i solidarnosti. Obiteljski je odgoj, stoga, od presudnoga značenja i za život čitavoga društva.

Draga braćo i sestre!

1. Crkva i narod koje pohodi nasljednik sv. Petra Apostola blagoslovljeni su. Zbog toga nas je velikom radošću ispunila vijest da je papa Benedikt XVI. prihvatio naš poziv da dođe u Hrvatsku i da će biti s nama u Zagrebu 4. i 5. lipnja ove godine.

Čuvajući spomen na tri pohoda sluge Božjega pape Ivana Pavla II. Hrvatskoj, nije teško oživjeti sjećanja na ljepotu tih susreta. Oni su se događali u važnim trenucima naše crkvene i nacionalne povijesti, a u sebi su uvijek nosili sadržaj i smisao koji ne ostaju na prolaznosti doživljaja.

Tako je i ovaj put s papom Benediktom. On dobro poznaje prilike u kojima živi Crkva u Hrvatskoj i okolnosti u kojima se nalaze hrvatski ljudi. Susreti u vjeri predvođeni Svetim Ocem povezuju prošlost i sadašnjost, prolaznost i vječnost, primanje i davanje, otkrivajući im značenje za konkretno življenje. U njihovu je središtu vjera, razmatranje Božje riječi, euharistija, molitva za zagovor Blažene Djevice Marije i svetih, a glas se apostolskoga učiteljstva iz jedne mjesne Crkve proširuje na cijeli svijet.

Kao narod i kao pripadnici Katoličke Crkve povezani smo s Petrovim nasljednicima brojnim nitima koje često i rado ističemo. Oni su nam bili najbliži i najvjerniji u najtežim trenucima naše povijesti. Zahvaljujući toj blizini, oblikovana je naša bogata kulturno-povijesna odnosno duhovna baština po kojoj smo lako prepoznatljivi kao graditelji i baštinici europske kulture. Ta nas povezanost obvezuje na oslušivanje onoga što danas Duh Sveti po Benediktu XVI. govori našoj Crkvi i narodu.

Ovaj nam put Sveti Otac dolazi u ozračju ozbiljne kulturalne, gospo-

darske i političke krize, iza koje se zapravo nalazi duboka kriza duha. Ta kriza širi malodušnost, produbljuje ideološke i ine podjele, pojačava nezadovoljstvo, s teško vidljivim putovima izlaska. Papa dolazi u vrijeme kada se Hrvatska nalazi pred ulaskom u Europsku Uniju, što nas stavlja pred nova pitanja i izazove, bremenite očekivanjima i nesigurnostima.

I dok smo s jedne strane svjesni svega toga, s druge strane iz prijašnjih smo pohoda iskusili da svaki papin pastirski pohod ljudima donosi nadu, vraća ponos, budi nutarnju snagu, daje ohrabrenje i učvršćuje samosvijest o vlastitim vrijednostima i plemenitosti koja postoji u našem narodu.

2. U svome odgovoru na naš poziv Papa je kao glavni povod dolaska k nama naveo proslavu Nacionalnoga susreta hrvatskih katoličkih obitelji koji se prvi put organizira u našoj domovinskoj Crkvi, kao i molitvu na grobu bl. Alojzija Stepinca. Time je naznačio i ključ čitanja cjelokupnoga pohoda.

Bračna zajednica je izvor i temelj, a obitelj prva i životna stanica ljudskoga društva. Obitelj je i prva škola društvenih kreposti bez kojih ljudsko društvo ne može opstati, jer se sve one vrline koje ono cijeni i treba rađaju i nadahnjuju poglavito u obitelji. Iskonsko i odgovorno zajedništvo koje se njeguje u obitelji temelj je i škola društvenoga zajedništva i solidarnosti. Obiteljski je odgoj, stoga, od presudnoga značenja i za život čitavoga društva.

Crkva se od svojih početaka oblikuje kao obitelj i živi ozračje doma, kućne Crkve. Osim toga, od najranijih vremena ona raste iz najizvrsnije ga svjedočanstva vjere: mučeništva, viđenoga kao ostvarenje dara ljubavi i nasljedovanja Krista. Stavimo li te

dvije teme zajedno, naći ćemo se pred odrednicama otajstva Crkve, Kristove ljubavi prema njoj po utjelovljenju i vazmu.

Ne možemo, zato, zaobići tako očite, ujedno i tako žalosne poteškoće kroz koje prolazi hrvatska obitelj danas, a koje posljedično ugrožavaju i budućnost čitavoga naroda. Spominjemo velik broj mladih koji zbog nezaposlenosti i neriješenoga stambenog pitanja odgađaju ulazak u brak, nezaposlenost i socijalne probleme, porast rastava, ovisnosti i obiteljskoga nasilja, sve rasprostranjeniji zajednički život „na probu“, na određeno vrijeme, bez obveza, kao ni snažne pritiske koji niječu, pa i otvoreno napadaju vrijednost braka i obitelji. Odlučili smo, zbog toga, započeti sa slavljenjem nacionalnih susreta kojima želimo promicati bračne i obiteljske vrijednosti, snažiti zdravu samosvijest hrvatskih katoličkih obitelji, pokazujući im da nisu osamljene i prepuštene sebi.

3. Sveti Otac, osim što će predvoditi svečano euharistijsko slavlje na zagrebačkome hipodromu u nedjelju 5. lipnja 2011, dan prije, u subotu 4. lipnja, susrest će se i progovoriti predstavnicima svijeta kulture, znanosti, umjetnosti, gospodarstva, politike, sporta, zatim predstavnicima vjerskih zajednica te diplomatima. Nakon toga susreta bit će u zajedništvu s mladima na zagrebačkome Trgu bana Josipa Jelačića. U nedjelju popodne u zagrebačkoj će prvostolnici predvoditi časoslovnu molitvu večernje, u zajedništvu sa svećenicima, redovnicima, redovnicama, bogoslovima, sjemeništarcima, redovničkim kandidatima i kandidaticama. Gledajući program pohoda, mogli bismo reći da ti pastoralni susreti zadiru u sva područja crkvenoga i društvenoga djelovanja.

Nadamo se da će ti susreti uroditi ponajprije plodom zajedništva, u skladu s izabranim geslom: „Zajedno u Kristu“. Odrednica zajedništva iz toga gesla nije poglavito društvene naravi okupljanja, nego teološke naravi sakramentalne sjedinjenosti i pripadnosti koja se ne može do kraja objasniti

društvenim procesima, ali se tiče cjelokupnoga društvenog života. Stoga bi nam bilo drago da ljudi iz svijeta kulture, znanosti i umjetnosti, gospodarstva i politike čuju otvorena srca i duha poruke Svetoga Oca i glas Crkve.

Osobito pak očekujemo da će mladi još oduševljenije upoznavati snagu vjere, otkrivati svoj crkveni identitet, odvažno svjedočiti kršćansku prisutnost u društvu, slijedeći uzore svetih, zalažući se za dobro po sebedarju i po snazi križa.

4. Braćo i sestre, da bismo se što bolje pripravili za susrete s Benediktom XVI. i da bi oni ostavili plodonosan trag u našim životima, Hrvatska biskupska konferencija pripremila je prigodne kateheze. Stoga pozivamo župnike i ostale pastoralne djelatnike da se po svojim biskupijama, dekanatima, župama zauzmu u organiziranju susreta obitelji i mladih na koji-

ma će se razmišljanjima, molitvom, inicijativama dati nov zamah našoj crkvenoj prepoznatljivosti. Nadalje, znajući da svako djelo Crkve prati molitva, sve vas pozivamo da se molite za obitelji. Ta zajednička molitva uputit će nas prema zajedničkomu slavlju, ali i zbližavanju cijele domovinske Crkve. Zato smo pripremili prigodnu molitvu da bismo je svi molili svake nedjelje na kraju euharistijskih slavlja i u drugim prigodama liturgijske, obiteljske i osobne molitve. Potičemo sve vas u obiteljima da u ovome vremenu pripreme u svojim domovima živite ozračje molitve i „kućne Crkve“. Budite poticaj jedni drugima: roditelji djeci, djeca roditeljima, da među vama zaživi zajednička molitva, da u vašim domovima postoje znakovi kršćanske vjere, da se okupite na zajedničko čitanje Svetoga pisma, da kao obitelj ne zaboravite zahvaliti Bogu za darove, naročito za dar jednih drugima, te zavezivati njegovu pomoć u nevoljama. To je izazovan put i zadaća koja nas oslobađa za vedrije svjedočenje ljepote svoje vjere u društvu i daje razlog za naše zajedničko slavlje sa Svetim Ocem. Pozivamo vas, drage katoličke obitelji, pozivamo vas, dragi mladi, i sve vas, katolički vjernici, da se odazovete i dođete na susrete s papom Benediktom, da prepoznate da tih dana trebamo biti u Zagrebu, okupljeni ponajprije u radosti vjere i očitovanju ljepote Crkve. Moleći blagoslov od Gospodina, zagovor Blažene Djevice Marije, Majke i Kraljice obitelji, brižni pogled sv. Josipa, zaštitnika Hrvat-

ske, i blaženoga Alojzija, svjedoka vječne istine, u zajedništvu sa svima svetima radujemo se slavlju s našim papom Benediktom XVI.

U Zagrebu, na blagdan Obraćanja sv. Pavla Apostola, 25. siječnja 2011.

Vaši biskupi:

Marin Srakić, nadbiskup dakovačko-osječki, predsjednik HBK, v. r.

Josip kardinal Bozanić, nadbiskup zagrebački, v. r.

Marin Barišić, nadbiskup splitsko-makarski, v. r.

Ivan Devčić, nadbiskup riječki, v. r.

Želimir Puljić, nadbiskup zadarski, v. r.

Slobodan Štambuk, biskup hvarski, v. r.

Juraj Jezerinac, vojni ordinarij, v. r.

Ante Ivas, biskup šibenski, v. r.

Antun Škvorčević, biskup požeški, v. r.

Ivan Milovan, biskup porečki i pulski, v. r.

Valter Župan, biskup krčki, v. r.

Josip Mrzljak, biskup varaždinski, v. r.

Vlado Košić, biskup sisački, v. r.

Mile Bogović, biskup gospičko-senjski, v. r.

Nikola Kekić, biskup Križevačke eparhije, v. r.

Vjekoslav Huzjak, biskup bjelovarsko-križevački, v. r.

Đuro Hranić, pomoćni biskup dakovačko-osječki, v. r.

Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački, v. r.

Ivan Šaško, pomoćni biskup zagrebački, v. r.

Mijo Gorski, pomoćni biskup zagrebački, v. r.

Mate Uzinić, imenovani biskup dubrovački, v. r.

Izvor: IKA

Program apostolskog pohoda pape Benedikta XVI. Hrvatskoj

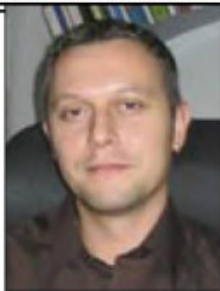
Hrvatska biskupska konferencija i Državni odbor za pripremu i praćenje pohoda svetoga oca Benedikta XVI. Republici Hrvatskoj 20. prosinca priopćili su program apostolskog putovanja pape Benedikta XVI. Republici Hrvatskoj. Sveti će Otac boraviti u Zagrebu u subotu 4. i nedjelju 5. lipnja 2011. godine, a geslo pohoda bit će „Zajedno u Kristu“. Nakon svečanog dočeka u zagrebačkoj zračnoj luci Papa će se susresti s predsjednikom Republike Hrvatske Ivom Josipovićem u Uredu Predsjednika RH na Pantovčaku i predsjednicom Vlade Republike Hrvatske Jadrankom Kosor u Apostolskoj nuncijaturi. U Hrvatskom na-

rodnom kazalištu susrest će se s predstavnicima kulture, akademske zajednice, poduzetnika, civilnog društva, politike, diplomatskog zbora te s poglavarima vjerskih zajednica. Na kraju prvoga dana Papa će biti na molitvenom bdjenju s mladima na središnjem zagrebačkom Trgu bana Josipa Jelačića.

Središnja točka pastirskog pohoda Republici Hrvatskoj bit će svečano euharistijsko slavlje u povodu Nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji koje će Sveti Otac predvoditi u nedjelju 5. lipnja na zagrebačkom Hipodromu.

Nakon mise papa Benedikt XVI. predmolit će molitvu „Kraljice neba“ i

iz Zagreba, u svom tradicionalnom nedjeljnom podnevnom obraćanju, uputiti poruku vjernicima diljem svijeta. U nedjelju popodne Papa će u zagrebačkoj katedrali predmoliti molitvu Večernje u zajedništvu s biskupima, svećenicima, redovnicima, redovnicama, bogoslovima i sjemeništarima. Potom će se Sveti Otac pomoliti na grobu blaženog kardinala Alojzija Stepinca. Priopćenje su potpisali predsjednik HBK dakovačko-osječki nadbiskup i metropolit Marin Srakić te ministar vanjskih poslova i europskih integracija i predsjednik državnog odbora za pripremu i praćenje posjeta Svetog Oca Benedikta XVI. Republici Hrvatskoj Gordan Jandroković. IKA

Piše:
dr. Ivica
Žižić

Kršćanski blagdani između poćinka i slavlja

Slaveći blagdane, kršćani žive vrijeme kao Bođu gestu, kao njegovu osjetljivost za ćovjeka.

Vrijeme blagdana i vrijeme rada dva su oblika življenja vremena. Prvoga obićno nazivamo „slobodnim vremenom“, kao što je primjerice nedjelja o kojoj je zadnji put bilo riječi. Nasuprot tomu, radno je vrijeme veoma precizno odrećeno i ono zauzima većinu našega vremena. I radno vrijeme poznaje trenutke poćinka, pauze odmora, a ponekad i slavlja. Kao što život nije moguće zamisliti bez rada i odmora tako ni blagdan nije moguć bez poćinka i slavlja. Ali što znaći poćinuti i što znaći svetkovati?

Kalendari i blagdani

Naš je godišnji kalendar isprepleten blagdanima, onim državnim i onim crkvenim. A blagdanima se obilježavaju oni dogaćaji koji su se duboko usjekli u povijest i u sjećanje jednoga naroda i koji ostaju znaćajni na osobnoj i društvenoj razini. Blagdanim se posebno spominjemo onih dogaćaja koji su preusmjerili povijest, koji su dali ćovjeku jedan novi poćetak. Takvi su upravo vjerski blagdani. Naši današnji kalendari nastali su na temelju velikih vjerskih blagdana. I njihovo univerzalno znaćenje nije prestalo ni danas, iako se daje primjetiti da su na mjesto vjerskih sadržaja nametnuli neki drugi sadržji i umjesto vjerskih obreda sada nastupaju neki drugi obredi. Zanimljivo je primjetiti da se i blagdani „vrte“ u kalendarском krugu. To kružno kretanje ne želi reći da nema „nićega novoga pod suncem“, nego da su dogaćaji koje blagdani slave u sebi neiscrpni i da ljudska povijest u njima pronalazi orijentacijske toćke, žarišta svojega identiteta i kulture. Zato je blagdanski „povratak“ ujedno uvijek i pogled prema „naprijed“, pouzdan pogled u budućnost koja je već zahvalno prihvaćena u osvjedoćenoj vjeri. Kalendari dakle nisu „prazni kogaći vremena“ nego otvorena gibanja prema naprijed, ali uvijek ucjepljeni u onu prošlost koja je ostavila neizbrisiv pečat našem postojanju. Sigurno je jedno: bez blagdana ćovjek ne zna tko je i komu

pripada. I oni koji žele izbrisati nećiji identitet brišu slavlja. Svjedoci smo sustavnoga degradiranja nacionalnih blagdana i sustavnoga uklanjanja crkvenih blagdana. Naime, vješti konstruktori novih poredaka žele nas uvjeriti u bespotrebnost blagdana, sjećanja i slavlja, a žele nametnuti zaborav kao sredstvo življenja tog vremena. No, kalendari i blagdani neumoljivo nalazu sjećanje kao naćin odnosa prema korijenima naše ljudskosti i kulture, naše vjere i našega naroda. I zato su blagdani slavlja sjećanja i geste zajedništva.

Blagdanske pauze ili blagdanska slavlja?

Da bi se dogodio blagdan, mora postojati vremenska pauza koja će mu omogućiti da bude istinski proslavljen. Te velike pauze posebno su

Kršćanski poćinak nije „odmor od posla“, nego prekid da bismo mogli živjeti one odnose, one rijeći i one geste koje su kadre dati svemu novo svjetlo i nov duh.

vrijeme, vrijeme u kojem valja prekinuti s radom, otpoćinuti i živjeti po mjeri dara i velikodušnosti. Blagdanski poćinak je u prvom redu osloboćdenost od tereta obveza, spremnost da živimo zahvalno sjećanje i da prikupimo snage za hod u budućnost. Radno i blagdansko vrijeme nisu dvije suprotstavljene strane. I jedno i drugo vrijeme pronalaze se na istom obzoru ćovjekova osobnoga i društvenoga života. I nikako ih nije moguće isključiti. U suprotnome riskiramo izgubiti smisao i jednoga i drugoga vremena. Isto tako nije moguće stvarati alternativu između blagdanskoga poćinka i slavlja. Blagdani nisu pauze rezervirane isključivo za poćinak. Ali blagdani nisu neprestana slavlja. Istinski blagdan spona je između poćinka i slavlja, između sabiranja i susreta, između osobnog i zajednićkoga.

Blagdani vraćaju onu izvornu ravnotežu koju je Bog upisao u svoje stvorenje, a koju je ćovjek poremetio grijehom. Blagdani donose sklad koji je ćovjek grijehom narušio.

Biblijska tradicija govori o Bođuem poćinku sedmoga dana. To je vrijeme u kojem Bog stavlja konaćni pečat na svoje stvorenje i u kojem vidi njegovu dobrotu, tj. njegovu velićanstvenu savršenost. Prema tome blagdani nisu „bijeg od posla“, nego vrijeme zastavljeno u izvornoj dobroći, vrijeme koje ne gutaju televizijski programi i niti propuštene obveze; to je vrijeme koje pokazuje svoje pravo lice, jer postaje mjestom povratka na izvore dostojanstva i mjestom odnosa prepunog povjerenja, koje se uvijek iznova preobraćava u slavlje.

Punina ili praznina vremena?

Ako blagdani tijekom godine postavljaju biti samo „pauze“, neminovno je njihovo ispražnjavanje pa stoga doslovno postaju „praznici“. A praznine blagdana nije moguće ispuniti površnim slavljiima. Slaveći svoje blagdane, kršćani žive vrijeme kao Bođu gestu, kao njegovu osjetljivost za ćovjeka. Svi kršćanski blagdani žive od gesta susreta. I blagdan nikada nije „pauza“, još manje „praznina“, nego slavlje koje u svojoj punini ozdravlja ćovjeka iznutra unoseći ga u zajedništvo s Bogom i ljudima, unoseći ga u baštinu sjećanja i u izobilje sadašnjosti; kršćansko slavlje sposobno je svim danima dati razlog postojanja. Blagdani preobraćavaju i otvaraju prema istini vremena, vremena kao „dara ljubavi“ i kao „zahvalnoga uzdarja“. Samo se od tih snaćnih trenutaka daje računati vrijeme, jer će oni trajno obilježiti naš životni hod i dati nam uporišne toćke na koje možemo osloniti smisao našega življenja. Prema tome i kršćanski poćinak nije jednostavno „odmor od posla“, nego prekid da bismo mogli živjeti one odnose, one rijeći i one geste koje su kadre dati svemu novo svjetlo i nov duh. ■

„Ohr“ des Herzens

Liebe Schwestern und Brüder!

Am 10. Februar 1960 entschlief sanft im Herrn der Erzbischof von Zagreb, Alojzije Kardinal Stepinac. Sein vorbildhaftes, seliges Leben aber auch sein Tod haben uns, die kroatischen Katholiken, tiefer vereint und unseren „Taufbund mit Gott und die Treue zur katholischen Kirche“ gefestigt. Zahlreiche kroatische Pfarreien und Gemeinden sind dem Seligen Alojzije Stepinac geweiht – dem lebendigsten Symbol des Kroaten- und Katholikentums in unserer mehrere Jahrhunderte alten Glaubensgeschichte. In Kroatien wie auch weltweit haben wir auch in diesem Jahr wieder das Fest in Gedenken an unseren Seligen Kardinal Stepinac festlich begangen; vorwiegend war das am 6. Sonntag des Kirchenjahres. Eine der Botschaften Jesu aus seiner Bergpredigt an diesem Sonntag an uns lautet: „Darum sage ich euch: Wenn eure Gerechtigkeit nicht weit größer ist als die der Schriftgelehrten und der Pharisäer, werdet ihr nicht in das Himmelreich kommen“ (Mt 5,20).

Der Selige Alojzije Kardinal Stepinac stellte sich ganz in den priesterlichen und bischöflichen Dienst und war ein tapferer Kämpfer für Recht und Gerechtigkeit.

Davon zeugen seine zahlreichen Hirtenbriefe, die er hinterließ, aber auch sein unermüdlicher Einsatz für verfolgte und unterdrückte Menschen. Darum konnte er anlässlich des vom damaligen kommunistischen Regimes inszenierten Gerichtsprozesses gegen ihn mehrfach gelassen und völlig ruhigen Gewissens bekunden: „Mein Gewissen ist rein“.

Gerechtigkeit zu leben ist nicht einfach, insbesondere wenn es augenscheinlich ist, dass Ungerechtigkeit oftmals „besser ankommt“, und dass die Art so zu leben „gewinnbringender“ zu sein scheint. Dennoch, Gerechtigkeit zu leben, ist möglich. Möglich ist es jedem, der sich nach

der heutigen so hektischen und schnelllebigen Zeit „hören“, was Gott mir sagt? Ist mein Gehör für Gottes Stimme ausgeprägt?

„Herr, schenke uns ein neues Herz; ein Herz, das offen ist, deine Stimme zu hören und sie anzunehmen und sich dir zu öffnen“. In seinem Buch „Der kleine Prinz“ schreibt Antoine de Saint-Exupéry:

„... Man sieht nur mit dem Herzen gut. Das Wesentliche ist für die Augen unsichtbar ...“ und der Heilige Paulus im 1. Korintherbrief: „Nein, wir verkündigen, wie es in der Schrift heißt, was kein Auge gesehen und kein Ohr gehört hat, was keinem Menschen in den Sinn gekommen ist: das Große, das Gott denen bereitet hat, die ihn lieben“ (1 Kor 2, 9).

Allein die Liebe ist der Schlüssel für das „Ohr“ des Herzens. Alles, was ich sage und alles, was ich höre – höre ich es mit dem Herzen, ist es Liebe.

Das Gesetz der Liebe, das unser Schöpfer in unsere Herzen ausgegossen hat, gilt sowohl für die geistige als auch für die körperliche Liebe. Ist mein „Ohr“ des

Herzens auf Empfang eingestellt oder ist es taub?

Der Selige Alojzije Kardinal Stepinac besaß ein sehr ausgeprägtes Gehör des Herzens. Sein Leben stand im Einklang mit Gottes Gesetz der Liebe gegenüber Gott selbst und gegenüber seinem kroatischen Volk; gerecht und konsequent bis zu seinem Märtyrertod. Möge Gott durch die Fürsprache des Seligen Alojzije Kardinal Stepinac uns die Gabe schenken, sein Gesetz der Liebe in unseren Herzen und in unseren unterschiedlichen Lebenssituationen zu hören.

Pfr. Ivica Komadina, Delegat

Silika: hr.wikipedia.org/wiki/Alojzije_Stepinac

Sarkophag des Seligen Alojzije Stepinac in der Zagreber Kathedrale

Der Selige Alojzije Kardinal Stepinac besaß ein sehr ausgeprägtes Gehör des Herzens. Sein Leben stand im Einklang mit Gottes Gesetz der Liebe gegenüber Gott selbst und gegenüber seinem kroatischen Volk; gerecht und konsequent bis zu seinem Märtyrertod. Möge Gott durch die Fürsprache des Seligen Alojzije Kardinal Stepinac uns die Gabe schenken, sein Gesetz der Liebe in unseren Herzen und in unseren unterschiedlichen Lebenssituationen zu hören.

dem Vorbild des Seligen Alojzije Stepinac auf Gott einlässt, auf das hört, was Gott ihm persönlich für sein Leben, für seine ganz persönliche Lebenssituation, für seinen Stand oder für seine Berufung sagt. „Ihr habt gehört, dass zu den Alten gesagt worden ist: Du sollst nicht töten; wer aber jemand tötet, soll dem Gericht verfallen sein“ (Mt 5, 21). „Ich aber sage euch: Wer eine Frau auch nur lüstern ansieht, hat in seinem Herzen schon Ehebruch mit ihr begangen“ (Mt 5, 28).

Kann ich überhaupt Gottes Stimme hören? Kann denn mein Herz in

MADRID

YouCat, eine Katechismuslehre für Jugendliche

Benedikt XVI. bekräftigt im Vorwort, dass der Glaube eine wunderschöne Perle ist, die zu einem neuen Leben auffordert

In sämtlichen Rucksäcken der Pilger des Weltjugentages vom 16. bis 21. August 2011 in Madrid wird es ein ganz besonderes Geschenk geben, das der Papst sich für die Jugendlichen wünschte: den YouCat. YouCat ist die Abkürzung für Youth Catechism, das heißt ein Katechismus, der speziell auf Jugendliche ausgerichtet ist, eine zeitgenössische Erklärung des katholischen Glaubens. Der YouCat beinhaltet Fragen und Antworten, Kommentare, Illustrationen und Bilder sowie Zusammenstellungen von Schlüsselbegriffen. Auch sind Zitate aus der Bibel, von Heiligen oder großen Lehrmeistern des katholischen Glaubens darin enthalten. Und dies alles mit der Zielsetzung, das Verständnis des Glaubens allen Teilnehmern des Weltjugentages zugänglich zu machen! Es handelt sich hierbei um eine Katechismuslehre, die in Deutschland unter der Aufsicht des Wiener Erzbischofs Kardinal Schönborn erstellt wurde.

Neulich wurde das vom Papst geschriebene Vorwort zu diesem Buch bekannt gegeben. In diesem erkennt der Papst an, dass die Kirche „in letzter Zeit durch Angriffe des Bösen verletzt wurde“, in Bezugnahme auf die Fälle der Kinderschändung durch Kleriker. „Nehmt nicht das Vorangegangene als Ausrede zur Flucht von Gottes Seite, ihr selbst seid der Körper Christus, die Kirche. Tragt das intakte Feuer eurer Liebe immer dann zu ihr, wenn die Menschen ihr Gesicht verdunkeln“, bittet er.

Warum eine Katechismuslehre für Jugendliche?

Der Papst weist in seinem Vorwort darauf hin, dass viele Personen behaupten, dass Jugendliche sich derzeit nicht für den Katechismus interessieren, er das aber nicht glaube. „Die Jugend ist nicht so oberflächlich wie es ihr vorgeworfen wird. Die Jugendlichen wollen wissen, worin die Wahrheit des Lebens besteht. Ein Kriminalroman ist interessant, weil er uns in das Schicksal anderer Menschen verwickelt, das aber auch unser eigenes sein könnte. Der Ka-

techismus ist interessant, weil er von unserer Bestimmung berichtet und unseren Nachbarn ebenso betrifft wie uns selbst“, versichert der Papst.

Deshalb lädt der Heilige Vater alle Jugendlichen dazu ein, die Katechismuslehre zu studieren. Er weist allerdings darauf hin, dass dieselbe keine einfachen Lösungen anbietet, sondern sie zu einem neuen Leben auffordert und ihnen das Evangelium wie die „wunderschöne Perle, für die man etwas im Austausch geben muss“, vorstellt.

Kennt euren Glauben mit Präzision

„Deshalb bitte ich euch: studiert den Katechismus mit Leidenschaft und Ausdauer. Widmet eure Zeit für ihn. Lernt ihn in der Stille eures Zimmers, liest ihn zusammen mit Freunden, bildet Gruppen und Lernnetze, tauscht Ideen über das Internet aus“, ermahnt er.

Benedikt XVI. unterstreicht, dass die Jugendlichen über das, woran sie glauben, Bescheid wissen und ihren Glauben kennen müssen, und zwar „mit der gleichen Präzision mit der ein Computerspezialist das Betriebssystem eines Computer kennt“.

„Ihr müsst den Glauben genauso kennen wie ein Musiker sein Instrument und müsst im Glauben eurer Eltern fest verankert sein, um mit Kraft den Herausforderungen und Versuchungen unserer Zeit widerstehen zu können“, fügt er im Text hinzu. „Nehmt an der göttlichen Zuwendung teil, wenn ihr nicht wollt, dass euer Glaube austrocknet wie ein Tropfen Tau in der Sonne, wenn ihr den Versuchungen des Konsums nicht nachgeben wollt, wenn ihr nicht wollt, dass sich eure Liebe in der Pornographie erstickt, wenn ihr die Schwachen und die Opfer von Misshandlungen und Gewalt nicht verraten wollt“.

Gäbe es ein besseres Geschenk als dieses, um die Basis des Glaubens zu festigen, ganz gemäß dem Motto des WJT: „In Christus verwurzelt und auf ihn gegründet, fest im Glauben“?

Quelle: www.madrid11.com

PAPSTBESUCH 2011 IN DEUTSCHLAND

Vatikanische Vorbereitungsreise abgeschlossen

Der Verantwortliche des Heiligen Stuhls für die Papstreisen, Dr. Alberto Gasbarri, hat am 10. Februar seinen fünftägigen Besuch zur Vorbereitung der Deutschlandreise von Papst Benedikt XVI. beendet. Dabei hat er verschiedene mögliche Veranstaltungsorte in den Erzbistümern Berlin und Freiburg sowie im Bistum Erfurt besucht.

Die Planungen der Reise werden fortgesetzt. Sie werden ein Thema während der Vollversammlung der Deutschen Bischofskonferenz vom 14.–17. März 2011 in Paderborn sein. Während der Vollversammlung sollen zentrale Elemente des Programms der Öffentlichkeit vorgestellt werden.

Quelle: www.dbk.de

TÜBINGEN

Oproštaj vlč. Komadine

U nedjelju 16. siječnja u crkvi sv. Ivana apostola u Tübingenu mnoštvo vjernika Hrvatske katoličke zajednice sv. Vinka Paulskog oprostilo se od dugogodišnjeg voditelja Hrvatske katoličke misije Reutlingenu vlč. Ivica Komadine, koji je preuzeo novu službu delegata za hrvatsku pastvu u Njemačkoj sa sjedištem u Frankfurtu na Majni. Misno slavlje predvodio je vlč. Komadina uz sudjelovanje novog voditelja zajednice vlč. Ante Kutleše, vlč. Ivica Zrno i župnika njemačke župe sv. Ivana apostola vlč. dr. Aloissa Christa, a pjevao je crkveni zbor pod ravnanjem pastoralne suradnice s. Mirjam Laco. Vlč. Komadina vodio je HKM Reutlingen od rujna 1989., više od 21 godinu mu je pomagao vlč. Marijan Bevanda, koji je došao u isto vrijeme spomenute godine, a koji se od srpnja 2005. nalazi u Mostaru.

Voditelj pastoralnog vjeća zajednice sv. Vinka Paulskog u Tübingenu Vlado Vukašinac izradio je sliku starog mosta u Mostaru, koju je uz druge darove uručila vlč. Komadini supruga Vlade Vukašinca u znak sjećanja na njegovo djetinjstvo provedeno u rodnom Mostaru. Zatim se dirljivim riječima zahvalio i oprostio vlč. Komadina, a nakon njega riječi zahvale uputio je vlč. dr. Alois Christ. U ime svih vjernika zajednice i pasto-

ralnog vjeća zahvalnu riječ uputio je Vlado Vukašinac. Nakon toga u dvorani poraj crkve nastavljeno je druženje uz večeru, koju su pripremili vjernici. Od svoga voditelja u nedjelju 23. siječnja misnim slavljem u crkvi sv. Wolfganga u Reutlingenu oprostili su se vjernici tamošnje hrvatske katoličke zajednice Sv. Obitelji, a 6. veljače i vjernici Hrvatske katoličke zajednice Sv. Nikole Tavelića u crkvi sv. Bonifacija u Metzingenu. **Ante Kekez**

LIEDERBACH AM TAUNUS

Hrvatska na putu u Europu

U sklopu niza priredbi pod nazivom „Europa se predstavlja“ kao zemlja gost prestavljena je Hrvatska u petak 18. veljače u Liederbachhalle u Liederbach am Taunus. Večer je organizirana u suradnji zajednice Liederbach i Hrvatskoga svjetskog kongresa u Njemačkoj (HSKNJ). Veliki broj okupljenih Hrvata, Nijemaca i

drugih sugrađana na početku je pozdravila gradonačelnica Eva Söllner, podsjetivši kako u toj zajednici od oko 9000 stanovnika živi oko sto Hrvata, i koji su jako dobro integrirani. Okupljene je pozdravio i konzul gerant Generalnog konzulata Republike Hrvatske iz Frankfurta Damir Sabljak, koji je sudjelovao zajedno s generalnim kon-

zulom Bosne i Hercegovine iz Frankfurta Nikicom Džambom. Među brojem uzvanicima bio je i župnik Hrvatske katoličke župe Main-Taunus/Hochtaunus fra Marinko Vukman. Predavanje „Hrvatska na putu u Europu“ održao je dr. Siniša Kušić, ekonomist i l. dopredsjednik HSKNJ, koji i sam živi u Liederbachu. U predavanju je bilo riječi o povijesti i sadašnjosti Hrvatske, poglavito u vremenu njezina osamostaljenja. Predstavio je hrvatske vrijednosti na raznim područjima, a to je bilo dobro predstavljanje Hrvatske pred njezin ulazak u Europsku uniju. O samom HSKNJ govorio je njegov l. tajnik Franjo Pavić te je podsjetio na važnost kongresa i na sve što kongres čini. U glazbenom dijelu nastupila je Tihana Zubek, a nastupio i Croatia Ensemble iz Frankfurta kolom „Vrlika“. Nastavljeno je ugodno druženje uz izbor iz hrvatskog kulinarnstva. **A. Polegubić**

MÜNCHEN

Duhovna obnova i Stepinčevo

Proslava zaštitnika Hrvatske katoličke misije München bl. Alojzija Stepinca započela je trodnevnom duhovnom obnovom, koju je predvodio dr. fra Ante Vučković iz Splita. Svaku večer je moljena sv. krunica. Nakon krunice bio je duhovni nagovor, a potom sv. misa i klanjanje pred Presvetim Sakramentom. Vjernici su imali prigodu za sv. ispovijed-sakrament pomirenja. Liturgijske pjesme uz gitaru predvodila je Daniela Sisgoreo-Morsan. Pred oltarom je bila izložena slika bl. Alojzija Stepinca i moći koje je misiji darovao kardinal Josip Bozanić. Prvu večer fra Ante je posvetio svoj duhovni govor jednom od temeljnih tekstova u Bibliji za naš život, a to su Božje zapovijedi. Protumačivši zapovijedi, ustvrdio je da je svakom pojedincu, obitelji i narodu potreban oslonac u životu. Zapovijedi su jedan takav oslonac, izričaj Božje ljubavi prema čovjeku. Više od tri tisuće godina taj biblijski tekst iz Ponovljenog zakona upućivao je ljude

što valja činiti da se život osloni na nešto što ga mora nositi. Oslonac za hrvatski narod u teškim vremenima bio je i bl. Alojzije Stepinac. U homiliji za vrijeme sv. mise fra Ante je govorio o važnosti utjehe u životu.

Drugu večer duhovnu riječ posvetio je padu prvoga čovjeka i prve žene - Istočnome grijehu, a u homiliji je govorio o Isusovom ozdravljanju bolesnika. Nakon sv. mise svećenici su polagali ruke na bolesnike i sve one koji su to željeli mažući ih blagoslovljenim maslinovim uljem. Treću večer fra Ante je govorio o važnosti prijateljstva i o važnosti pogleda. Uz Isusa možemo učiti o prijateljstvu i preko njega smo uvučeni u odnos s Bogom. U pogledu s njime otvara se pogled za nas same. Tu večer sv. misu predvodio je vojni biskup mons. Juraj Jezerinac. U nedjelju je sv. mise u kapeli bl. Alojzija Stepinca i u crkvi St. Michael predvodio vojni biskup Juraj Jezerinac. Govorio je o bl. Alojziju Stepincu kao čovjeku vjere u teškim vremenima Drugoga svjetskoga rata, koji je pokazivao ljubav prema ljudima

bez obzira na vjeru, nacionalnost i opredjeljenje. Iznio je svoja osobna iskustva, zatim svjedočanstvo Stepinčevih neprijatelja i kroz tekstove samoga Stepinca pokazao koliko je bio prožet bogoljubljem, rodoljubljem, odanošću Crkvi i svetošću života. Biskup je na temelju jednoga pisma, što ga je Stepinac pisao hrvatskim obite-

lji, „Hrvatski slavuji“, misijski tamburaši i VIS „Lira“. Između svake točke citane su Stepinčeve poruke. U drugom dijelu programa nastupili su misijski folkloristi svih uzrasta i VIS „Lira“. Okupljene je pozdravio predsjednik misijskog vijeća Dinko Grgić. Dvije tisuće posjetitelja dugotrajnim pljeskom nagradilo je izvođače i njihove voditelje. U zabavnom dijelu nastupili su pjevač Zdravko Škender i „Crvena jabuka“.

Fra Jozo Župić

Svečano misno slavlje predvodio je vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac. Na slici s voditeljem misije fra Tomislavom Dukićem, misijskim pastoralnim djelatnicima i vjernicima.

ljima u iseljeništvu, pozvao sve hrvatske obitelji na obnovu života, jer obitelj je temelj društva, Crkve i svijeta. Ujedno je potaknuo sve prisutne da se s papom Benediktom XVI., koji će uskoro pohoditi Hrvatsku, ujedinito u molitvi za naše obitelji. Za vrijeme sv. mise pjevao je crkveni zbor pod vodstvom s. Nikoline Bilić. Riječi zahvale u ime svećenika, časnih sestara, đakona, Božjeg naroda o. biskupu i voditelju duhovne obnove dr. o. Vučkoviću izrekao je voditelj misije fra Tomislav Dukić.

Nakon duhovne obnove uoči proslave bl. Alojzija Stepinca, koju je predvodio dr. fra Ante Vučković, i euharistijskog slavlja, koje je predvodio vojni biskup Juraj Jezerinac, misija je priredila i narodno slavlje u subotu 19. veljače pod geslom „Darujmo srce“. Bio je to humanitarni koncert za transplataciju srca djevojci Andrei Lisac iz Banje Luke. Cjelovečernji program održan je u dvorani Postpalast u Münchenu. Voditelj programa bio je đakon Mate Kutleša. U prvom dijelu programa nastupili su misijski dječji

FRANKFURT AM MAIN

Duhovna obnova

Hrvatska katolička župa oca Ante Antića iz Frankfurta u nedjelju 13. veljače proslavila je blagdan bl. Alojzija Stepinca. Misno slavlje u katedrali sv. Bartolomeja predvodio je dr. vlč. Ante Mateljan iz Splita. U propovijedi je govorio o bl. Alojziju kao čovjeku za Crkvu i narod. Proslavi Stepinčeva prethodila je duhovna obnova u crkvi sv. Ante u Frankfurtu, koju je vodio vlč. Mateljan od četvrtka 10. do subote 12. veljače. Tijekom obnove dr. Mateljan je održao predavanja pod nazivom „Bl. A. Stepinac – Život za istinu“, „Vjera i zdravlje“ i „Kršćanska ženidba“. U petak 11. veljače slavila se Gospa Lurdska. Bolesnicima je podijeljeno bolesničko pomazanje, a blagoslovljen je kip i Gospe Lurdske. U subotu 12. veljače slavio se Dan obitelji. ■

Gdje god žive i djeluju salezijanci, oni na poseban način proslavljaju blagdan svog utemeljitelja don Bosca. Hrvatski salezijanci u Njemačkoj vode pet hrvatskih katoličkih misija (HKM): Nürnberg, Karlsruhe, Ingolstadt, Bamberg i Saarbrücken. Hrvatska katolička misija Nürnberg proslavila je svečano blagdan sv. Ivana Bosca, oca i učitelja mladih. Na sam blagdan 31. siječnja slavljena je sv. misa, koju predvodio don Niko Šošić, voditelj HKM Ingolstadt, uz koncelebraciju don Maraka Pavletića voditelja HKM Bamberg, domaćina voditelja HKM Nürnberg don Matu Križića i vikara don Vitomira Zečevića. Misijska dvorana je bila pretjesna da primi sve vjernike koji su došli na sv. misu i priredbu. Misijski zbor je animirao liturgijsko pjevanje, a tom prilikom pjevali su i dvije pjesme don Boscu. U svojoj propovjedi don Niko je govorio o liku sv. Ivana Bosca koji je svoj život posvetio napuštenoj i siromašnoj mladeži, o salezijanskom poslanju i salezijanskoj prisutnosti u svijetu. Veliki oslonac u njegovom poslanju bila mu je majka Margarita. Potaknuo je sve vjernike, na važnost odgoja djece i mladih u suvremenom svijetu. Don Niko je istaknuo: „Djecu dok su mala treba poučavati i govoriti im o

Bogu, a kad odrstu onda ih treba preporučiti Bogu.“ U sklopu mise bio je blagoslov djece i mladih. Premda je bio radni dan, puno je mladih obitelji došlo sa svojom djecom, ali i mladih iz te misije bili su na misnom slavlju. Nakon sv. mise organizirana je priredba posvećena don Boscu. Na početku programa sve prisutne pozdravio je voditelj misije don Mato Križić. U programu sudjelovala su djeca s recitacijama posvećenima don Boscu. Mladi iz misije izveli su recital „Don Bosco prijatelj mladih“, te igrokaz iz života don Bosca „Znaš li fučkati“. U glazbe-

nom programu sudjelovali su glazbene skupine „Domino“ i „Corona“, koji su izveli po jednu pjesmu. Dramski komad „Don Bosco i majka Margarita“ izvela je dramska skupina iz misije, koja je oduševila sve prisutne. Dječiji zbor otpjevo je pjesmu „Pozdrav prijatelju“. Na kraju voditelj misije darovao je svoj djeci životopis sv. Ivana Bosca. Nakon priredbe slijedila je zajedničko agape svih župljana uz kavu, sok i kolač. Salezijanci u Nürnbergu će uskoro proslaviti i 60 godinu svoga djelovanja među hrvatskim iseljenicima.

Vitomir Zečević

Hrvatsko-europsko kulturno društvo Frankfurt, jedno od hrvatskih najstarijih kulturnih društava u Europi, u nedjelju 30. siječnja svečanom je akademijom u Frankfurtu na Majni proslavilo četrdesetu obljetnicu postojanja i uspješnog djelovanja. Kroz protekla 4 desetljeća društvo je bilo uspješan promicatelj hrvatske kulture u Njemačkoj organiziravši brojne kulturne do-

gađaje, tribine, izložbe i predstavljanja hrvatskih poznatih umjetnika, dajući pritom veliki doprinos očuvanju hrvatskog jezika i podupirajući integracijskih procesa među hrvatskim iseljeništvom, što je posebno istaknu-

la i sadašnja predsjednica društva Anita Akmađa, pozdravljajući brojne goste na svečanoj akademiji u Haus am Dom u Frankfurtu.

Nezaboravni su njihovi koncerti ozbiljne glazbe organizirani u Mozartovoj dvorani frankfurtske Alte Oper, gdje su njemačkoj publici s mnogo uspjeha predstavili: Zagrebačke soliste, Varaždinski komorni orkestar,

Moniku Leskovar i druge hrvatske glazbene i kulturne umjetnike.

I danas Hrvatsko-europsko kulturno društvo, koje mahom čine mladi hrvatski intelektualci, predstavlja most koji povezuje iseljeničstvo s domovinom i ostvaruju dobru suradnju s brojnim uglednim njemačkim institucijama, dajući tako svoj doprinos naporima koje Hrvatska čini za što brži ulazak u Europsku uniju. www.croatia-presse.de

OBAVIJESTI

- Započela je neposredna priprava za 2014. godinu – 100 godina Saveza ljubavi u Prasvetištu u Schönstattu, u Njemačkoj. U razdoblju od 18. listopada 2010. do 18. listopada 2011. se intenzivnije razmišlja o vjeri u Boga živoga. Više informacija na: www.schoenstatt-info.de

GERETSRIED

Proslava zlatnog pira

U subotu 12. veljače u crkvi Marije Pomoćnice u Geretsriedu, u Hrvatskoj katoličkoj misiji München, fra Jozo Župić slavio je sv. misu za bračni par Ivo i Ivku Stipić, koji su slavili 50. obljetnicu braka. Toga istoga dana vjenčani su u svom rodnom mjestu, u crkvi Male Gospe, a vjenčao ih je sad već pokojni fra Đeno. Rodom su iz sela Bilice kod Kotor Varoša. Prognanici su, ali su utjehu našli u Bogu i svojoj djeci, unučadima i prauučadima. Ivo je došao u Njemačku 1970., a Ivka, kako reče, 1992. kad su ih „iščerali“. Sad su tamo Srbi, a oni imaju kuću u Ščitarjevu kod Velike Gorice. U rodnom mjestu sve im je srušeno. Kod svete mise bili su okruženi sa svojih devetero djece, šest sinova, tri kćeri, te dvadeset sedmero unučadi i dvoje prauučadi. Obitelj im je spjevala pjesmu koju je pročitala Ivana, a fra Jozo im je darovao križ i zamolio da mole ne samo za svoju obitelj nego i za hrvatsku misiju München, i za sve naše obitelji.

Fra Jozo Župić

CANBERRA

Četrdeseta obljetnica misije

Hrvatska katolička misija u Canberrri – Queanbeyan (1971.–2011.) proslavila je u subotu 12. veljače četrdesetu obljetnicu postojanja. Svečano misno slavlje u crkvi sv. Augustina u centru Farrer predvodio je canberrski nadbiskup Mark Coleridge u zajedništvu s provincijalom Bosne Srebrene fra Lovrom Gavranom i provincijalom Australije fra Paulom Smithom i drugim okupljenim svećenicima pristiglim iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine i drugih hrvatskih katoličkih centara Sydneya, Melbournea, Wollongonga, Adelaide i Brisbanea s kojima vjernici Canberre gaje dobrosusjedske i vjerničke odnose. U prigodi 40. obljetnice misije u Canberrri od 9. do 11. veljače održana je trodnevna duhovna obnova koju su slavljenjem misa s tematskim propovijedima predvodili fra Stipo Karajica, duhovni pomoćnik u župi Sv. Marije Andeoske u Sesvetskoj Sopnici, fra Zoran Mandić, župnik i voditelj svetišta sv. Ive Krstitelja u Podmilačju i fra Janko Ćuro, tajnik Provincije Bosne Srebrene. Središnjem misnom slavlju uz velik broj vjernika, od kojih je skupina djece i odraslih bila obučena u narodne nošnje, pribivali su i veleposlanik Republike Hrvatske u Australiji Vincencije Biuk s obitelji i veleposlanik Bosne i Hercegovine u Australiji Damir Arnaut sa suprugom Sanjom. Oca nadbiskupa, goste i okupljene vjernike na početku je pozdravio voditelj HKM Canberra fra Miroslav Mandić, koji je ukratko predstavio povijest djelovanja misije u Canberrri kao jedne veoma važne spone u

očuvanju vjere, kulture, jezika, baštine Hrvata nastanjenih na tim prostorima Australije. Zahvalio je nadbiskupu Coleridgu, kao i cijeloj Nadbiskupiji i domaćoj Crkvi na domaćinskom udomljenju mnogih vjernika doseljenih iz raznih zemalja na te prostore, tako i mnogih Hrvata doseljenih iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Nakon mise nadbiskup Coleridge je pred crkvom blagoslovio podignuti zavjetni kip bl. Alojzija Stepinca, rad hrvatskog akademskog kipara Ante Jurkića. Pozdrav i zahvalu u ime pastoralnog vijeća nadbiskupu i okupljenim gostima i vjernicima prigodnim riječima izrekao je Drago Turčić. Misno slavlje uveličao je skladnim pjevanjem misijski zbor pod ravnanjem Leopolda Melek. Nakon mise za sve okupljene goste i vjernike or-

ganiziran je duhovno-kulturni i zabavni program i zakuska. Misija u Canberrri je službeno osnovana 13. ožujka 1971. i povjerena je redovnicima Franjevačke provincije Bosne Srebrene sa sjedištem u Sarajevu. Prvi voditelj misije bio je fra Mato Bonić od 1970. do 1986. god. Vođenje misije preuzeo je 1986. fra Tvrtko Gujić i bio njezin voditelj sve do 2002., kada je vođenje misije preuzeo fra Anto Šimunović i bio voditelj misije sve do 2008. godine, kada je dekretom biskupijskih i redovničkih poglavara voditeljem misije sredinom 2008. imenovan fra Miroslav Mandić, koji je i danas njezin voditelj. Neko vrijeme u misiji su djelovali i fra Mato Martić, fra Vjeko Tomic i fra Drago Prgomet.

Fra Stipo Karajica

ZAGREB

Šezdeset godina Hrvatske matice iseljenika

Hrvatska matica iseljenika (HMI) osnovana je 12. veljače 1951. pod nazivom Matica iseljenika Hrvatske, kao kulturno-prosvjetno društvo sa zadatkom održavanja kulturnih veza između iseljeničtva i domovine.

Državno osamostaljenje Republike Hrvatske na početku 1990-ih godina nije samo omogućilo promjenu imena Matice iseljenika Hrvatske u sadašnju Hrvatsku maticu iseljenika (HMI), nego je polustoljetnoj Matici otvorilo put prema svim aspektima suradnje s hrvatskim iseljeničtvom i hrvatskim manjinama u Europi i svijetu. Zakonom o HMI-ju od 28. prosinca 1990. i Statutom HMI-ja od 6. veljače 1992. uređen je Matičin djelokrug. Matica objavljuje časopise, knjige i druga sredstva informiranja i komuniciranja. Organizira posjete iseljenika i pripadnika hrvatskih etničkih skupina te njihovih potomaka i članova njihovih obitelji domovini, zatim posjete iseljenicima, iseljeničkim organizacijama i hrvatskim etničkim skupinama. U organizaciji HMI-ja mogu se održavati kulturne, umjetničke i športske priredbe značajne za iseljenike, pripadnike hrvatskih etničkih sku-

pina i radnike na radu u inozemstvu te njihove potomke i članove njihovih obitelji. Matica je ovlaštena nabavljati nošnje i druge materijale važne za očuvanje nacionalnoga identiteta. Ona može organizirati ekskurzije i prirediti znanstvena, stručna i popularna predavanja za iseljenike, pripadnike hrvatskih etničkih skupina i radnike na

Jedno od vrijednih Matičijih izdanja je i Hrvatski iseljenički zbornik

radu u inozemstvu, te njihove potomke i članove njihovih obitelji, o pitanjima značajnima za iseljeničtvo i hrvatske etničke skupine.

Hrvatsku maticu iseljenika danas vodi ravnatelj u suradnji s Upravnim odborom koji ima predsjednika i četiri člana. U posljednjih 20 godina na čelu HMI-ja nalazile su se sljedeće osobe: Boris Maruna (1990.–1992.), Vinko Nikolić (1992.–1993.), Ante Bel-

jo (1993.–2000.), Boris Maruna (2000.–2003.), Nikola Jelinčić (2003.–2006.), Katarina Fuček (2006.–2008.), Danira Bilić (2008.–2009.) i Katarina Fuček (od 2009.). HMI ima osam ustrojbenih jedinica: Odjel za kulturu s Odsjekom za hrvatske manjine, Odjel za školstvo, znanost i šport, Odjel za nakladništvo, Informacijski odjel za iseljeničtvo, Odsjek za iseljeničke baštine, Odjel za marketing i promociju, Odjel za pravne i opće poslove i Odjel za financijske poslove.

Povezujući domovinsku i iseljenu Hrvatsku, Matica objavljuje mjesečnik Maticu i godišnjak Hrvatski iseljenički zbornik, organizira događaje poput Tjedna hrvatskih manjina i ljetnih škola hrvatskoga jezika i kulture, priređuje specifične folklorne, športske, informativne, umjetničke i druge programe namijenjene iseljeničtvu i hrvatskim manjinama, prikuplja građu za budući Muzej hrvatskoga iseljeničtva u Zagrebu i obavlja srodne poslove, a ima podružnice u Dubrovniku, Splitu, Puli, Rijeci, Zadru i Vukovaru.

Željko Holjevac

MÜNCHEN

Susreti za starije osobe

Usrijedu 16. veljače u prostorijama Hrvatske katoličke misije München započela je s radom skupina za seniore, tj. za sve starije osobe, koji se žele družiti sa svojim vršnjacima. Na susretu su bili

prisutni djelatnici nadbiskupijskog Caritasa – München, koji će i ubuduće redovito biti na usluzi za pomoć starijim osobama u različitim njihovim potrebama i problemima.

IN MEMORIAM

Tomislav Bulić

Tomislav Bulić rođen je 7. kolovoza 1980. u Bad Honnefu, a umro je nakon duge bolesti 26. siječnja 2011. u Bad Oeyenhausenu. Roditelji Veselka i Blago Bulić

te brat Mirko i Uta Krtschmarsch od srca zahvaljuju svima koji su bili uz njih u najtežim trenucima, koji su im uputili riječi utjehe, bilo usmeno ili pismeno, te na novčanoj pomoći i podršci.

Posebno zahvaljuju hrvatskim časnim sestrama iz Sankt Augustina, fra Anti Biliću, fra Marku Domazetu Loši i đakonu Manfredu Blumu.

Misa zadušnica služena je u Bad Honnefu u crkvi sv. Martina. Tomislav Bulić je nakon ispraćaja u Bad Honnefu, pokopan 31. siječnja u Grabovom Vrilu kod Vitine.

IN MEMORIAM

Fra Ante Anić

O krijepljen svetim sakramentima u subotu, 1. siječnja u Zagrebu u 78. godini života, 60. redovništva i 51. svećeništva premio je fra Ante Anić, član Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja. Misa zadušnica slavila se se u crkvi sv. Frane u Imotskom, u utorak 4. siječnja, a sprovodni obredi bili su nakon mise na groblju Gospe od Anđela u Imotskom.

Fra Ante (Milan) Anić rođen je 11. rujna 1933. u Slivnu kraj Imotskoga. Osnovno školovanje završio je u Iloku i Sinju, klasičnu gimnaziju u Sinju i Zagrebu, filozofski i teološki studij u Zagrebu i Makarskoj. U franjevački red stupio je 14. srpnja 1951. na Visovcu, a svećane zavjete položio je 8. prosinca 1958. u Makarskoj. Za svećenika je zaređen 3. srpnja 1960. u Imotskom. Nakon ređenja godinu dana obnašao je službu župnoga vikara u župi Gospe Sinjske u Sinju, a potom bio provincijalov osobni tajnik u Splitu. Kao župnik pastoralno je djelovao u župi Sv. Luke u Otoku kraj Sinja od 4. studenoga 1965. do 19. kolovoza 1967., u župi Sv. Filipa i Jakova u Čvrljevu od 20. kolovoza 1967. do 7. rujna 1970., te u župi Svetoga Duha u Lovreču od 8. rujna 1970. do 18. kolovoza 1973. Svoje pastoralno djelovanje nastavio je u Njemačkoj, gdje je trinaest godina bio dušobrižnik u tri hrvatske katoličke misije Rosenheim (od 15. rujna 1973. do 7. rujna 1974.), Bonn (od 15. rujna 1974. do 6. kolovoza 1982.) i Köln (od 7. kolovoza 1982. do 31. rujna 1986.). Po povratku u domovinu, 1. listopada 1986. preuzima župu Sv. Luke Evanđeliste u Podbablju, a od 24. kolovoza 1991. bio je voditelj župe sv. Mihovila Arkandela u Gradcu na moru. **IKA**

Marko Ursić

Dana 25. studenoga 2010. u Neuwiedu u Njemačkoj preminuo je praktični vjernik Marko Ursić, koji je rođen 25. srpnja 1949. u Grabovici, općina Tomislavgrad, u BiH. Marko je bio dragi čovjek, a danas je bio vjernik. Redovito je pohađao misna slavlja na hrvatskom jeziku najprije u Neuwiedu, a kasnije i Koblenzu. Marko je poput mnogih svojih sumješтана, krajem 60-tih godina prošloga stoljeća napustio svoju rodnu Grabovicu i otišao u Njemačku. U Neuwiedu je živio sa suprugom Nedom, sinom Branimirom i kćerkama Katarinom i Kristinom. Uvijek je bio spreman pomoći drugima.

Veliki broj Hrvata okupilo se na sprovodnom obredu 3. prosinca, koje je predvodio voditelj Hrvatske katoličke misije Koblenz vlč. Stjepan Zdravec uz suradnju s mons. Alojzijem Petrovićem. Vlč. Zdravec se biranim riječima oprostio od pok. Marka. Pokopkan je na groblju u Neuwiedu.

Jakov Vranković

MÜNCHEN

Predavanje o iseljenicima

Akademski krug, koji djeluje pri Hrvatskoj katoličkoj misiji München organizirao je u utorak, 25. siječnja, predavanje o temi „Radnička migracija u Njemačku po njemačko-jugoslavenskom sporazumu od 12.10.1968“. Predavanje je održano u velikoj dvorani misijskog centra, a održala ga je Karolina Novinscak, politička znanstvenica i povjesničarka. Predavanje je održala na njemačkom jeziku, a u diskusiji je odgovarala na hrvatskom jeziku. Nakon predavanja sudionici su mogli pogledati kratki film Krste Papića: „Specijalni vlakovi“. Film je zorno prikazao ono o čemu je profesorica govorila u svom predavanju, a to je teško ekonomsko stanje u bivšoj državi zbog kojeg su stotine tisuća morale poći trbuhom za kruhom da osiguraju svojim obiteljima potrebnu egzistenciju. Predavačici je na kraju zahvalio predsjednik Akademskog kruga Ante Moro. **IKA**

SPLIT

Pokrenuta prva hrvatska vjerska internetska knjižara – Verbum.hr

Putem Verbumove web knjižare knjige je po prvi put moguće naručivati iz svih dijelova svijeta.

Nakladna kuća Verbum pokrenula je na web adresi Verbum.hr prvu hrvatsku vjersku internetsku knjižaru u kojoj se na jednom mjestu mogu naći knjige svih hrvatskih vjerskih izdavača, kao i velik izbor domoljubne i obiteljske literature. Time Verbum kao hrvatski knjižar i izdavač vjerske literature otvara mogućnost prezentacije na internetu i izdanja mnogih manjih nakladnika čije knjige do sada javnosti nisu bile dostupne na taj način. Osim najveće ponude vjerske literature (Biblije, molitvenici, duhovna literatura, životopisi svetaca, teologija, kršćanski romani, propovjednička i vjeronaučna pomagala, vjerske slikovnice itd.) knjižara nudi i velik izbor domoljubne literature (povijest, publicistika, društvo, politika) kao i literature s humanističkog, obiteljskog i odgojnog područja. Tu je također velik izbor ozbiljne i vjerske glazbe, filmova, križeva, krunica, slika, kipova, umjetničkih sakralnih slika i odljeva, prigodnih darova za sakramente itd. Sve to lako je moguće pretražiti jer je web knjižara Verbum.hr vrlo preglednog sadržaja i posjeduje najnaprednije mogućnosti pretraživanja i pronalaženja knjiga po autorima, tematici, naslovu, izdavaču itd. Osim toga internetska knjižara Verbum.hr nudi i čitav niz informacija o autorima, vijesti iz svijeta nakladništva i knjižarstva, prikaze knjiga, mogućnost online listanja itd. Osobitost Verbumove web knjižare je i u tome što je knjige i druge artikle po prvi put moguće naručivati iz svih dijelova svijeta, pa je tako dobra knjiga na hrvatskom jeziku sada dostupna i Hrvatima u inozemstvu. Daljnje obavijesti:

Web knjižara, Trumbićeva obala 1, 21000 Split;
tel.: 021/360 244; fax: 021/360 244.

Svjedočanstvo o hrvatskim redovnicama u Neussu

S. Dobroslava Mlakić, „Sestre Presvetoga Srca Isusova u Neussu 1969.–2009. Die Schwestern vom heiligsten Herzen Jesu in Neuss“, Družba sestara Presvetoga Srca Isusova iz Rijeke, Rijeka-Neuss, 2010., 278 str.

Pred nama je još jedna od vrijednih monografija, posebno uz one koje su objavile hrvatske katoličke misije i zajednice u Njemačkoj, u kojima se govori o zauzetosti Hrvatica i Hrvata u toj zemlji. Ovdje riječ o zauzetosti hrvatskih redovnica u Neussu i njihovu djelovanju u tom gradu. Objavljena je u povodu 40. obljetnice djelovanja hrvatskih sestara Presvetoga Srca Isusova u Neussu, od 1969. do 2009. Autorica monografije je s. Dobroslava Mlakić, a izdavač je Družba sestara Presvetoga Srca Isusova iz Rijeke. Uz s. Dobroslavu uredničko vijeće su činile pok. s. Kazimira Depikolozvane, Friedrich Siemon, s. Zvonimira Marojević, s. Felicita Špehar, Karl-Josef Uhe i s. Marija Žderić. Monografija je posvećena svim živim i preminulim sestrama koje su djelovale u Neussu, kao i prijateljima i dobročiniteljima koji su sestre prihvatili kao svoje. U ovoj dvojezičnoj monografiji (hrvatski i njemački) je dokumentirano i zanimljivo, prikazano četrdesetogodišnje djelovanje Sestara Presvetog Srca Isusova u službi bolesnih i nemoćnih osoba u Neussu na Rajni, gradu koji se nalazi u Kölnskoj nadbiskupiji u Njemačkoj. Nakon predgovora u monografiji su čestitke i pozdravi. Kako je s. Dobroslava napisala u uvodnoj riječi, „monografija donosi povijesni pregled 40 godina života i djelovanja Sestara Presvetog Srca Isusova u Saveznoj Republici Njemačkoj u Sjevernorajnskoj pokrajini, u Kölnskoj nadbiskupiji u drevnome gradu Neussu, sv. Kvirina, mučenika. Sestre Presvetog Srca Isusova su morale u doba komunističke vlasti u bivšoj državi, potražiti nove prostore svoga djelovanja u inozemstvu kako bi pomogle razvoju vlastite Družbe, kao i sve druge redovničke zajednice u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Sestre su otišle 1969. u Neuss, s osjećajem 'privremenosti', gdje su preuzele vođenje gradskog socijalnog Doma Srca Isusova (Herz-Jesu) za starije i bolesne osobe. Vjera i nada u povratak u domovinu, kao i mnoge Hrvate diljem svijeta, nosila ih je kao Izraelce u obećanu zemlju. Pisanje i objavljivanje ove monografije predložila je s. Zvo-

nimira Marojević povodom 40. obljetnice djelovanja naših Sestara Presvetog Srca Isusova u gradu Neussu. Kako ne postoji pisana kronika, ova se knjiga temelji na oskudnoj pisanoj građi, koju sam arhivski sredila, uz pomoć s. Marije Žderić. Osim toga, dobila

sam dragocjene podatke iz sjećanja pojedinih sestara, koje su živjele i djelovale u Neussu. Korišten je Arhiv Kuće matice, razni tekstovi novinskih zapisa u Neussu, koji su pratili različite manifestacije grada i djelovanja sestara u Domu Srca Isusova. Dragocjene podatke dobila sam i ljubaznošću gosp. Karla-Josefa Uhe i gosp. Siemona Friedricha. Svakako, zauzetošću mnogih sestara koje su boravile i onih koje su još u Neussu, omogućilo je rekonstruirati povijest i djelovanje naših sestara u Neussu. No, zasigurno puno toga je otišlo u zaborav ili izbljedilo iz sjećanja." Uvodni dio ove monografije sadrži pozdravne čestitke za 40. obljetnicu djelovanja Sestara Presvetog Srca Isusova u Neussu. Potom slijedi kratki povijesni pregled Savezne Republike Njemačke, Kölnske nadbiskupije i grada Neussa. Sestre su se u Kölnskoj nadbiskupiji osjećale kćerima jedne zajedničke majke Katoličke Crkve i građankama grada Neussa, koji ih je kao takve udomio. Sestre su svojim dugogodišnjim djelovanjem u gradu Neussu postale most povezi-

vanja gradova Rijeke i Neussa, koji su sklopili međusobno prijateljstvo. Potom je riječ o iseljavanju hrvatskoga naroda tijekom povijesti. Na početku se predstavlja Družba sestara Presvetog Srca Isusova, kojoj sestre u Neussu pripadaju, i osvjetljava lik i djelo Majke Marije Krucifikse Kozulić, utemeljiteljice Družbe. U središnjem dijelu knjige u drugom poglavlju iznosimo kako su sestre došle baš u grad Neuss, gdje su naišle na veliko razumijevanje gradskih vlasti, odnosno poslodavaca, koji su ih primili ne kao radnu snagu, nego kao redovnice i svoje sestre. Potom je riječ o Domu Srca Isusova u kojem su sestre živjele i radile i u kojem su imale osigurane uvjete za svoje redovničke obveze i duhovne i molitvene potrebe. U trećem poglavlju su prikazana crkvena i narodna slavlja u Domu Srca Isusova i gradu Neussu, kao doprinos cjelovitog skrbi i brizi kako za fizičko i duhovno zdravlje bolesnih i nemoćnih, tako i za njihove socijalne potrebe. Četvrto poglavlje donosi sjećanje na brojne prijatelje i dobročinitelje, koje su sestre stekle tijekom dugogodišnje službe u gradu Neussu. Tu se ističu imena osoba, među kojima i poslodavaca sestara, kojima je Družba zahvalna za njihovu plemenitost i za mnoga dobročinstva. Brojnim fotografijama pokušava se oživjeti sjećanja na mnoge trenutke, slavlja, susrete i druženja, te razne događaje, koji se brzo zaboravljaju. Zatim se govori o raznim slavljinama kroz godinu u kojima su sudjelovale sestre. Na kraju je dio pod nazivom Prilozi u kojem su doneseni tekstovi o ugovoru o radu, mirovinskom i zdravstvenom osiguranju sestara i sl. Doneseni su i sažeci monografije na talijanskom i engleskom jeziku. Tu je i kazalo osobnih imena, a i popis korištene literature. Dok je ova monografija nastajala saznaje se da sestre krajem 2010. završavaju svoju misiju u Neussu. Sestre je u Neuss dovela redovnička poslušnost i u tom duhu su napustile Neuss, grad koji su zavoljele i grad koji je duboko utkan u povijest Družbe i srce svake pojedine sestre koja je tamo živjela i djelovala.

Adolf Polegubić

Napisala i priredila: Željka Čolić

Dragi mladi čitatelji!

Stigao nam je ožujak, a s njim se nazire i proljetno vrijeme. U nadi da ste dobro, pripremili smo vam za opuštanje i dobro raspoloženje zgodnu priču o jednoj važnoj temi! I dalje nam budite dobro u već započeto korizmno vrijeme.

Zanimljiva priповijest

Plavi bombon i ...

Krešo voli bombone. Posebno one mekane s okusom jagoda, ali i oni s trešnjom i narančom su isto izvrsni. Bez obzira na okus, Krešo voli zapravo sve bombone. Tvrdе, mekane, žute, crvene, zelene... Kad bi Krešo smio, jeo bi cijeli dan samo bombone. Ali mama mu je prepreka, jer mora jesti i „pametne stvari“. Najgore od svega je to pranje zubi. Svake večeri ista procedura. Krešo opere zube onako na brzinu. Mama, često dođe i provjerava, je li ih dobro oprao, i gleda na „pješčani sati“. Često mora ponovo prati zube ili čak mama sama uzme četkicu i pere mu onoliko dugo koliko se računa po satu, tri minute. Tri minute! Koja je to vječnost! Taj, koji je izmislio taj pješčani sat, sigurno nije imao pametnijeg posla! Krešo ustvari zna da je važno prati zube, ali ne baš svaki dan! Mama to previše strogo gleda, misli on. I tako Krešo opet ove večeri pokušava uvjeriti mamu: „Mama, dobro je, vidiš da se moji zubi bijele, ne treba ih više prati, čisti su. Blistaju od čistoće. Već su čak previše čisti.“ Mama se nasmiješi: „Krešo, nemoj opet gnjaviti. Previše čisti ne mogu biti, ako si ih prao samo na brzinu tri sekunde. To ti je kao da si preletio četkicom kroz usta bez da si dotaknuo ikoji zubić. Znači uopće ih nisi oprao. A, znaš, ponovit ću po stoti put, da se ostaci hrane, a pogotovo ostaci šećera i slatkiša rado nastane na zubima i stvaraju karijes.“ Krešo zakoluta očima i uzdahne: „Znaam sve, ali moji zubi su čisti, mama, pogledaj kako se bijele“, i otvori usta da se mama uvjeri. Međutim, mama nije kao obično nastavila ništa dalje objašnjavati niti se htjela uvjeriti o stanju čistoće Krešinih zubi, nego izvadi iz džepa jedan plavi bombon i pruži ga Kreši: „Dobro pustimo to, evo ti jedan poseban plavi bombon, pa ćemo vidjeti.“ Krešo iznenađeno pogleda mamu: „Stvarno? Smijem pojesti ovaj

bombon, iako sam sad oprao zube?“ „Izvoli slobodno, samo ga moraš cuclati i ne progutati!“, reče mama smiješkajući se. Krešo nije mogao vjerovati. Mama, njegova mama!, da je mu nakon pranja zubi bombon da pojede! Pa, to je čudo! Moralo se isplatiti konačno njegovo uvjeravanje i jadikovanje svake večeri, pomisli zadovoljno. Dok je jeo bombon, već je sanjao o budućem olakšanju navečer bez kontrole njegovog zubopranja. Tako u veselim mislima, pogleda u ogledalo, strašno se uplaši i kriknu. Njegovi zubi, njegove usne, pa čak i jezik – sve plavo! Tamnoplavi kao tinta! Krešo će plačući: „Mama, što je to? Ovo je strašno. To je bezvezan bombon! Ne valja ništa! Gledaj kako izgledam.“ Mama ga zagrlji, pa objasni: „Nemoj plakati, pogledaj, ovo ti je bombon, koji pokazuje koliko su tvoji zubi čisti. Sam vidiš da su jako, jako plavi. To znači, da nisi dobro oprao zube. Znači, moraš bolje i temeljitije prati zube. Ako to dobro učiniš, stvarno će biti čisti i bijeli.“ Krešo se smiri i počne polako, dobrovoljno, bez prigovaranja, prati svoje zubiće. Nakon nekog vremena plava boja je nestala, sve se ispralo, a zubi su blistali. Krešo je bio presretan da ne izgleda više kao „čudovište“. Nikad nije mislio da se može tako dobro osjećati nakon pranja zubi! Zagrljio je mamu: „Mama, sad znam da je važno uvijek dobro oprati zube. Neću te više nikad zbog toga gnjaviti, obećavam.“

Sa smiješkom na licu nastavi moljakačkim tonom: „Možeš li mi takav jedan bombon dati i za Petra? On već ima na dva mjesta crne rupice na zubima. Baš nam je jučer pokazivao. Njemu isto treba plavi bombon!“ Krešo veselo pomisli kako će sutra dati Petru bombon, kad mu dođe u posjet i sa smiješkom ode tražiti svoj foto-aparat...(!)

Slika izvor: www.karavanda.com/html

Freiheit und Würde

Tko vjeruje u Boga slobode i u njemu nađe svoj životni smisao, on je iznutra istinski slobodan bez obzira na vanjske okolnosti.

U povodu demonstracija u nekim sjevernoafričkim i drugim arapskim zemljama, koje su uglavnom pokrenuli mladi, a koje su srušile dugogodišnje despotičke režime, u mnogim medijima mogu se još uvijek čitati sljedeći naslovi: „Das ist die Macht der Jugend, die nach Freiheit schreit“, „Arabische Jugend: Ihre Religion heißt Freiheit“, „Bischöfe Nordafrikas: Der Jugend geht es um Freiheit und Würde“, „Die arabische Facebook-Jugend will Freiheit“, „Veränderung! Freiheit! Eine gerechte Gesellschaft!“ Nakon rušenja istočnoeuropskih komunističkih diktatura prije dvadesetak godina sloboda je ponovno postala politički hit i svakodnevna vijest. Kao i mnogo puta u povijesti, uz slobodu je i ovoga puta, premda puno izrazitije, išla mladež. Kao da se pritom vodili misliju Heinricha Bölla: „Freiheit wird nie geschenkt, immer nur gewonnen“. Valja se nadati da se ova „jasmin-revolucija“ neće pretvoriti u svoju suprotnost, kao što se to dogodilo u Iranu prije tridesetak godina. Sve vijesti zasada potvrđuju da mladež („shabab“ na arapskom) želi slobodu, perspektivu, promjene, posao, obrazovanje, bolji i pravedniji život, a ne ideologiju i islamističku politiku.

Sloboda: ideje, kreativnost, raznolikost

To je međutim samo povod da ovom prilikom progovorimo o slobodi kao univerzalnoj ljudskoj vrednosti i dobru, ali i stanju slobode u zapadnoeuropskim okvirima. Shellova studija iz 2010. godine pokazuje da 2/3 mladih ljudi trebaju obitelj kao ustanovu za sretan život. Obitelj odnosno roditelji međutim nemaju danas u prve planu cilj svoju djecu odgojiti i priviknuti na određene vrijednosti i oblike ponašanja. Osobni razvitak i sloboda su za većinu roditelja danas sami po sebi razumljivi. Takvo stanje i njegove mogućnosti pokušavaju iskoristiti mladi ljudi, ponajprije kako bi se ostvarili, kako bi popravili svoju životnu situaciju, a ne kako bi preuzeli već zadane i nasljedne (obiteljske,

društvene, kulturne, moralne, religiozne) vrijednosti i ponašanja, kao što je to bilo do sedamdesetih godina 20. stoljeća. Sloboda kao vrednota i kao ljudsko pravo pridonosi u pravilu pozitivnom razvitku ljudske osobnosti i svake pojedine osobe. Zloraba, pa i radikalnog autonomnog shvaćanja i življenja slobode, ima i bit će. Usto se i u ovom krugu kriju opasnosti i zamke za slobodu. Mladi ljudi troše i previše vremena na izobrazbu za buduću poziv i status u društvu. Pritom imaju sve manje slobodnog vremena za sebe, za svoje zdravlje, za okoliš, za ljude oko sebe, a to znači i manje okvira za slobodni život i razvoj, jer je u obrazovnom sustavu sve zadano i

strukturirano. Pritisak je velik, tako da ga mnogi mladi ljudi ne mogu podnijeti, te psihički obolijevaju, a primjerice u Japanu masovno izvršavaju samoubojstva. U društvima na našim prostorima još uvijek vrijedi samo onaj koji nešto postiže, ostvaruje, zarađuje. Shellova studija potvrđuje da su marljivost i ambicioznost za 75% mladih među prvim vrednotama, dok ih 79% teži za sigurnosti, odnosno za stabilnim demokratskim društvenim i političkim normama. Koliko god to paradoksalno zvučalo, slobodu mladih ugrožava gotovo neograničena sloboda komuniciranja. Za komunikaciju je potrebno puno vremena, a „facebook-generacija“ sve manje zna komunicirati „face to face“. Virtualna komunikacija i njezini zahtjevi donosi mnoštvo poteškoća, koje se mogu svesti pod jedan pojam: unificiranje, težnja za jednoličnošću u oblačenju, slušanju glazbe, ponašanju... „Cybermobbing“ pogađa osim toga mnoge današnje mlade.

Odgovorna sloboda

Za slobodu su pak znakoviti kreativnost, raznolikost, idejnost, vizionarstvo, mobilnost, osjećaj za pravdu, za drugoga... Sloboda odlikuje čovjeka. Naš život nije određen instinktima, kao kod životinja. Čovjek u životu donosi slobodne odluke. On raspolaže svojim životom. Mi se možemo odlučiti za ili protiv života. Kada ujutro ustanemo, o nama i našoj slobodi ovisi, kako ćemo toga dana stajati prema životu. Na nama je, hoćemo li toga dana reći „da“ životu, ili kukati da smo sputani. Sloboda međutim traži cijeloga čovjeka i njegovu odgovornost. Bez odgovorne slobode nema prave slobode. Mi nemamo apsolutnu nego relativnu slobodu. Sloboda je čak vjerska obveza i vrednota. Ako se netko u vjeri ne osjeća slobodnim, tada nešto nije u redu s njegovom vjerom ili s načinom kako mu je vjera predana. U pravoj vjeri nema mjesta strahu od Boga, od Božje kazne, od pakla. Isus Krist je navijestio Boga slobode i ljubavi. „Krist nas je oslobodio da živimo u slobodi“, ističe sv. Pavao u pismu Galaćanima (5,1). Ne radi se o površnoj, iluzornoj i neodgovornoj, nego o istinskoj, unutarnjoj, slobodi, koju čovjek može sačuvati i u okovima, i u zatvoru. To je sloboda kojom se ne moramo vezati na lažna božanstva, na vlast, moć, novac, karijeru, sport, sex, glazbu, ljepotu, modu... Sve su to relativne vrijednosti, dobra ili autoriteti. Bog je svoje istinsko lice pokazao u Isusu Kristu, koji nas prihvaća onakvima kakvi jesmo, koji nas obdaruje darom slobode. Tko vjeruje u Boga i u njemu nađe svoj životni smisao, on je iznutra istinski slobodan bez obzira na vanjske okolnosti. Naša je međutim i ljudska i kršćanska obveza navješćivati toga Boga slobode, činiti svijet ljudskijim, pokušavati da Božja ljubav zrači u svijetu oko nas. Spasenje odnosno oslobođenje znači za ljude iskustvo slobode, mira, ljubavi i pravde, ponajprije u ovom životu. Zato se valja nadati i moliti da će krik milijuna mladih za slobodom donijeti takve istinske plodove slobode. Uz Božju pomoć! (Inšalah!).

T. G.

Mons. Tomo Vukšić – vojni ordinarij za BiH

Papa Benedikt XVI. utemeljio je Vojni ordinarijat za Bosnu i Hercegovinu, a za prvog vojnog ordinarija za Bosnu i Hercegovinu imenovao je dosadašnjeg generalnog vikara Mostarske biskupije i profesora na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu dr. don Tomu Vukšića. Imenovanje je objavljeno 1. veljače, a po natlogu Svete Stolice, u Biskupskom ordinarijatu u Mostaru obznanio ga je apostolski nuncij u Bosni i Hercegovini nadbiskup Alessandro D'Errico.

Dr. don Tomo Vukšić rođen je 9. siječnja 1954. u Studencima, u Mostarsko-duvanjskoj biskupiji. Nakon što je pohađao filozofsko-teološki studij u Sarajevu, zaređen je za svećenika Mostarsko-duvanjske biskupije u Studencima 29. lipnja 1980. Bio je župni vikar u katedrali u Mostaru od 1980. do 1982. Zatim, kao stipendist Propaganda Fide, postigao je magisterij iz ekumenske teologije na Papinskom orijentalnom institutu (1984.) te iz kanonskoga prava na Papinskom sveučilištu Urbaniana (1986.). Od 1986. do 1988. vršio je službu tajnika Mostarsko-duvanjske biskupije i biskupa Pavla Žanića. Poslije toga bio je pitomac Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu

(1988.–1991.), i ponovno student na Papinskom orijentalnom institutu, gdje je postigao doktorat (1991.) tezom: „Odnosi među katolicima i pravoslavicima u Bosni i Hercegovini od 1878. do 1903.“ Po povratku u domovinu, bio je pročelnik Teološkog instituta u Mostaru (od 1991. do 1994.); predavač na Teološkom institutu u Dubrovniku (1992.–1997.); vicerektor Bogoslovije u Sarajevu (od 1993. do 1998.); sudski vikar u Mostarsko-duvanjskoj biskupiji (1993.–2009.); ravnatelj Katoličke tiskovne agencije Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine (od 1998. do 2005.), član Mješovitoga povjerenstva za primjenu

Temelnog ugovora između Svete Stolice i Bosne i Hercegovine. Imenovanje ga je zateklo na službi generalnog vikara Mostarsko-duvanjske biskupije (od 2009.), profesora patrologije i ekumenske teologije na Bogoslovnom fakultetu u Sarajevu i profesora patrologije i ekumenske teologije na Teološkom institutu u Mostaru (od 1991.). Odlično poznaje talijanski jezik; zna također njemački i francuski. Autor je brojnih i cijenjenih publikacija iz teologije, kanonskoga prava, povijesti Crkve, suvremenih pitanja.

Tekst i snimka: IKA/KTA

NAGRADNA KRIŽALJKA

Korizma

Rješenje poslati najkasnije do 29. ožujka

Mariofil Soldo	Nje-mačka	Izricati bolne jauke	Engleska glumica Thompson	Zarazna kožna bolest	Arseno-vodik	Glasilo katoličke mladeži	Riba (ženka) u kojoj ima ikre	Hrabar kao ...	Ognjen Naglič	Zbor, sabor, vijeće	Element central-nog grijanja	... kao Đakovo	Kemijski element (At)	Zamjenik gvardijana u samostanu
Jedan vid korizme	▶													
Stanovnica Amerike	▶											„Sveti“		▼
Jedan vid korizme												Muslim. sekta iz 11. st.		
Zauš-njaci (med.)	▼					Robert Valdec	▶		Provesti udaju	▶				
Duhač-ko glaz-balo						Uzvik nulkanja	▼		S. Adamić	▼				
								Popis; lista	▶					
								„Karat“	▼					
Lanlan			Žensko ime, Anuša	▶						Skupina ptica (mn.)	▶			
			Voda (lat.)	▼						Vid korizme	▼			
Prevo-diteljica Kovač				Marco	Duboki ženski glas				Lajati kao ... na mjesec	▶			„Rabat“	▶
Bun-deva, buča				▼	▼				Amer. pjevač Redding	▶			Spavati zimski ...	▼
														Robert Altman
Vatikan		Pojava na vodi							Uredaj za podvodno motrenje	▶				▼
		Kalij												
Medvjeda stopa (bot.)		▼							Sitni otpad sijena	▶				

Novosti oko izdvajanja za lijekove

Budite oprezni kod izravnog plaćanja liječničkih usluga.

Piše:
Stjepan
Herceg

Javne bolesničke blagajne kod kojih je osigurana i većina hrvatskih migranata, odnosno migranata s hrvatskim podrijetlom, jamče svojim osiguranicima medicinsku pomoć. Između ostalog, u tu pomoć spada i snabdijevanje odgovarajućim lijekovima.

Jednaki lijekovi – različite cijene

Sigurno ste već doživjeli da ste neke lijekove morali u cijelosti platiti, dok ste za druge platili samo zakonom propisani doplatak, a treće ste dobili bez ikakvog doplatka. U pravilu bolesničke blagajne ne plaćaju lijekove koji se u ljekarnama mogu dobiti bez liječničkog recepta. Tu spadaju razne masti, tablete protiv prehlade i njima slični preparati.

Za lijekove, za koje je potreban liječnički recept, bolesničke blagajne preuzimaju sve ili samo dio troškova, a ostatak plaćaju sami osiguranici. Taj doplatak osiguranika iznosi 10% od cijene određenog lijeka, odnosno najmanje 5 eura, a najviše 10 eura po lijeku. Ako je cijena određenog lijeka niža od 5 eura, plaća ga osiguranik. Ako je npr. cijena nekog lijeka 80 eura, osiguranik plaća 8 eura (10%). Ako cijena lijeka prelazi 100 eura, osiguranik plaća najviše 10 eura, čak i onda ako lijek stoji 500 eura i više.

Oslobodeni od doplatka su djeca do 18. godine života kao i pacijenti koji boluju od teških bolesti za koje su potrebni lijekovi i prirodna sredstva za koje nije propisan recept, a iz medicinskih razloga spadaju u terapijski standard.

Postoji i veliki broj lijekova za koje ni punoljetne osobe ne moraju plaćati doplatak. Radi se naime o jeftinijim lijekovima koji imaju jednaki sastav i jednako djelovanje. Liječnik tada na receptu ne ispisuje proizvođača lijeka već njegov sastav, odnosno ime, a ljekarnik nalazi odgovarajući lijek za koji nije potreban doplatak. To vrijedi samo onda ako ne postoje važni medicinski razlozi protiv toga lijeka. Bolesničke blagajne su naime s nekim proizvođačima lijekova sklopile ugovore o „fiksnoj“ cijeni pojedinih li-

jekova. Proizvođači lijekova kod sklapanja ugovora daju bolesničkim blagajnama veće popuste tako da se ne plaćaju stvarne cijene lijekova već ugovorima utvrđene puno niže cijene. Svi lijekovi koje proizvođač nudi 30% jeftinije od „fiksne“ cijene osiguranici dobivaju bez doplatka. Takvi se lijekovi vode na posebnoj listi koja se stalno ažurira.

Ako liječnik propiše lijek čija je cijena iznad „fiksne“ dogovorene cijene, obavezan je na to upozoriti pacijenta. Ako se pacijent odluči za taj skuplji lijek, onda mora sam platiti razliku i doplatak.

Za lijekove za koje je bolesnička blagajna od proizvođača dobila popust, može pacijente potpuno osloboditi od doplatka ili tražiti samo polo-

Osiguranik mora prije odlaska liječniku informirati svoju bolesničku blagajnu i dati pismenu izjavu da želi koristiti izravno plaćanje liječničkih usluga. Tko se odluči za tu vrstu plaćanja, mora pri tome ostati najmanje tri mjeseca.

vicu doplatka. Ljekarne su obvezne propisati lijek zamijeniti s lijekom proizvođača s kojim je dotična bolesnička blagajna postigla odgovarajući popust. Iznimka je moguća jedino ako liječnik isključi tu mogućnost.

Ponuđeni ili željeni lijek?

Lijekovi o kojima je bolesnička blagajna postigla popust u cijeni razlikuju se dakle samo po cijeni, a ne djelotvornom sastavu samog lijeka. Unatoč tome mogu postojati razlozi zbog kojih se pacijent odluči za skuplji lijek. Od 1. siječnja 2011. godine mogu osiguranici slobodno birati i prema tome odlučiti se za skuplji lijek. U praksi to onda izgleda tako da osiguranik ljekarni plaća punu cijenu, a nakon toga od svoje blagajne zatraži toliko koliko bi blagajna platila za jeftiniji lijek.

Kako bi se izbjegla preopterećenost osiguranika, određena je grani-

ca do koje se može tražiti doplatak. Granica izdataka za zdravlje u koju su uračunati svi doplatci iznosi 2% od bruto primanja, a za kronične bolesnike 1% od bruto primanja. Ako su te granice dostignute, bolesnička blagajna izdaje potvrdu i pacijenti su za tu godinu oslobođeni daljnjih doplataka.

Osobno plaćanje liječničkih usluga

Do 31.12.2010. osiguranici kod njemačkih bolesničkih blagajni nisu mogli od liječnika za njihove usluge tražiti račune i izravno plaćati njihove usluge već se to obavljalo preko osiguravajućih kartica i njihovih bolesničkih blagajni. Od 1. siječnja 2011. godine uvedena je mogućnost izravnog plaćanja usluga, poput plaćanja robe u trgovini. Pacijenti mogu sami birati, ili da im se liječničke usluge obračunavaju izravno preko njihove blagajne ili da sami plate račun. Priznanicu koju su dobili od liječnika onda šalju svojoj bolesničkoj blagajni koja im vraća novac. Na taj način pacijenti mogu točno vidjeti što im je liječnik stavio u račun i kolika je cijena njegovih usluga. Liječnik mora upozoriti pacijenta da svotu, koju mu neće platiti njegova bolesnička blagajna, mora platiti on sam.

Osiguranik mora prije odlaska liječniku informirati svoju bolesničku blagajnu i dati pismenu izjavu da želi koristiti izravno plaćanje liječničkih usluga. Tko se odluči za tu vrstu plaćanja, mora pri tome ostati najmanje tri mjeseca. Prije nego se pacijent odluči na takav način plaćanja, mora se dobro informirati kod svoje bolesničke blagajne.

Liječnici u takvim slučajevima često naplaćuju po tarifi koja vrijedi za privatne pacijente, a koja je viša nego ako svoje usluge obračunavaju preko bolesničkih blagajni. U tom slučaju bolesnička blagajna pacijentu neće vratiti sumu koju je on platio liječniku, već samo onoliko koliko bi mu platila da je obračun izvršen preko kartice. Dakle oprez kod izravnog plaćanja liječničkih usluga! ■

Voda

- Što pjeva Cigo dok se kupać?
- Ne pomaže voda, majko!

Doktor za papige

- Kako se zove liječnik za papige?
- Papigolog!

Baka i liječnik

Dosla baka kod liječnika. Liječnik joj kaže:

- Baka, di ši!
- A baka će na to:
- Tu šam, tu šam, doktore!

Mujo na lomači

Osudili Mujo na smrtnu kaznu spaljivanjem na lomači. Pita ga policajac koja mu je zadnja želja, a Mujo će:

- Zovite vatrogasce!

Malo se popilo

Dode Štef pijan kući i odjednom se čuje:

- Bum!
- Pita Marica:
- Štef, kaj je to palo?"
- Kaput, odgovori Štef.
- Kak se kaput toliko čuje?
- Bil sem ja v njemu!

Šešir

Suljo u Njemačkoj sretne Nijemca kojemu gori šešir.

- Suljo mu reče:
- Izgori ti šešir.
- Nijemac mu kaže:
- Vas?
- Nato će Suljo:
- Nije vas, samo malo pri vrhu.

Trbuhom za kruhom

Kaže otac sinu:

- Sinko, odrastao si, ojačao, stasao si kako bi išao trbuhom za kruhom. Othranio sam te da bi ti sada meni pomogao. A sin će na to:
- Ne bi ti mene, stari, othranio da ja nisam htio jesti.

Lijepo njegovane pete

Uskoro će proljeće, za njim i ljeto. Sezona sandala, papuča. Imate dovoljno vremena pa dovedete svoje pete do savršenstva. Ponosno obucite sandale, jer će vam mnogi zavidjeti.

Idemo redom: U toploj vodi otopite sol. Noge držite u vodi tako dugo dok pete ne omekšaju.

Raspicom skinuti sloj odumrle kože koja je omekšala. Dobro obrisati noge.

S malo melema, dobro izmasirajte pete, posebno ona kritičnija mjesta.

Umotati folijom, navući čarape, pa poći na spavanje. Sljedeće

jutro, pete obrisati čistim ručnikom. Peta će doslovno biti mekane, glatke, sjajne.

Već nakon dva tretmana vide se promjene na bolje. Ponavljati postupak sve dok ne budete zadovoljni.

Izvor: www.coolinarika.com

Juha mog djetinjstva

davati sve po malo vrele vode, ne sve odjednom. Sad smanjiti temperaturu na srednju, dodati rižu i naliti sa ostatkom vode i kuhati dok sve fino ne omeksa. Pred sami kraj dodati 1 veliku žlicu persuna, suhog.

Posluživanje:

Sastojci:

50 g maslaca; 900 g krumpira (na kocke); 1 crni luk (110g); 100 g mrkve (na veće kocke); 170 g sitno isjeckanog paradajza; 80 g riže; vegeta; mljevena crvena paprika; 1,3 dl vrele vode; 1 velika žlica peršuna.

Priprema:

Maslac staviti u lonac da se istopi. Dodati luk, mrkvu i paradajz pa pržiti nekoliko minuta da se dobro uprži. Sad dodati krumpire i sve mješajući dobro upržiti, začini već s vegetom i mljevenom paprikom. Dok pržite krompir, do-

Juha je malo gušća, ne previše, ali tko ne voli može dodati više tekućine, nekih još 200 ml vode, ili tečnog vrhnja (pavlake).

www.coolinarika.com

RJEŠENJE IZ PROŠLOG BROJA

D	O	N	A	T	□	B	I	S	K	U	P	□	D
□	K	A	T	O	L	I	Č	A	N	S	T	V	O
S	T	R	□	L	A	N	□	M	A	T	□	E	Z
T	A	V	A	N	□	G	E	A	□	R	O	L	A
O	V	A	K	A	V	□	T	R	Z	A	T	I	□
Š	I	L	O	□	□	□	□	A	J	□	K	O	□
I	J	□	L	O	□	□	□	□	□	□	□	□	□
J	A	R	I	K	□	□	□	□	□	□	□	□	□
A	N	I	T	A	□	□	□	□	□	□	□	□	□

Nikola Sarić, Lindlar; Drago Tolić, Rüsselsheim

FRANKFURT AM MAIN

Oproštaj fra Josipa Bebića

Bivši delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josip Bebić, koji je otišao na službu ravnatelja dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu sa sjedištem u Zagrebu, svečano se oprostio u Frankfurtu na Majni 22. siječnja, u dvorani njemačke župe St. Christophorus

Mons. Miehle je zahvalio Ani Drežnjak na djelovanju

Frankfurt-Preungesheim, u kojoj je župnik i dekan hrvatski franjevac fra Anto Batinić. Među uzvanicima bio je i ravnatelj dušobrižništva katolička drugih materinskih jezika Njemačke biskupske konferencije mons. Wolfgang Miehle, novi delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivica Komadina, veleposlanik Republike Hrvatske iz Berlina dr. Miro Kovač, hrvatski konzul gerant iz Frankfurta Damir Sabljak, dekan grada Frankfurta i katedralni župnik dr. Johannes zu Eltz, referenti za dušobrižništvo katolika drugih materinskih jezika iz biskupije Limburg Harald Stuntebeck i biskupije Mainz Bernd Krämer, više svećenika i drugi fra Josipovi gosti i prijatelji.

Fra Josip Bebić zahvalio je okupljenima na odazivu i potpori. U prvom redu slijeva nadesno: dr. Johannes zu Eltz, referenti Krämer i Stuntebeck, Frau Zimmer, mons. Miehle i dr. Kovač.

Ravnatelj mons. Miehle mu je, kao i dugogodišnjoj djelatnici Hrvatskoga dušobrižničkog ureda u Frankfurtu Ani Drežnjak, koja je otišla u mirovinu, izrazio zahvalnost na djelovanju. Ujedno je delegatu vlč. Komadini zaželio puno uspjeha na novoj službi. Prigodnu riječ između ostalih uputili su i veleposlanik Kovač, referenti Stuntebeck i Krämer, te voditelj Hrvatske katoličke misije Rüßelsheim fra Berislav Nikić. O. Bebić je zahvalio svima na odazivu i na potpori koju su mu pružili tijekom njegova višedesetljetnog života i djelovanja u Njemačkoj.

Primopredaja u Hrvatskome dušobrižničkom uredu bila je 21. siječnja. Uz nazočne fra Josipa Bebića i vlč. Ivicu Komadinu primopredaji je pribivao i ravnatelj mons. Miehle, referent Stuntebeck i djelatnici Ureda.

Tekst i snimka: A.P.

KANADA – MISSISSAUGA

Obitelj – temeljna ustanova

Hrvatska župa Hrvatskih mučenika u Mississaugi u Kanadi svečano je u nedjelju, 13. veljače, proslavila svoju župni blagdan, bl. Alojzija Stepinca. Svečano misno slavlje u crkvi Hrvatskih mučenika predvodio je zagrebački pomoćni biskup mons. Mijo Gorski u koncelebraciji s domaćim župnikom Ivicom Reparincem i kapelanom Josipom Priselcem te župnicima susjednih župa don Ivanom Vukšićem, delegatom za Kanadu i duhovnim pomoćnikom u župi Presvetog Trojstva u Oakvilleu, don Ilijom Petkovićem, župnikom župe Presvetog Trojstva u Oakvilleu, fra Markom Puljićem, ravnateljem i župnikom Hrvatskog centra Kraljice mira u Norvalu i đakonima Tomislavom Pekom i Antonom Marketom. Na misnom slavlju pribivao je i generalni konzul Republike Hrvatske u Mississaugi Ljubinko Matešić. Mons. Gorski u propovijedi je povezao blaženika Alojzija s predstojećim posjetom pape Benedikta XVI. Hrvatskoj i s obitelji kao temeljnoj ustanovi za zdravo društvo i opstanak jednog naroda.

Misno slavlje uveličala su djeca i mladi u hrvatskim narodnim nošnjama župnih folklornih skupina: Sljeme, Vatroslav Lisinski, Marjan – Brampton i Hrvatska, Ujedinjeni crkveni tamburaši i župni zbor pod vodstvom Jeanne Valetić i orguljaškom pratnjom Ire Bolka.

Tekst i snimka: IKA

Nedavno je NK „Hajduk“ proslavio 100 godina postojanja. Mnogi i u inozemstvu s ponosom nose šalove Hajduka.